

Arrest

**nr. 105 478 van 20 juni 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 15 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, X, X, X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 1 december 2010 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 7 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 24 september 2012. Eerste verzoekende partij werd een tweede maal gehoord op 5 december 2012.

1.3. Op 19 december 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van A. S. J.:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Ghazni, hoofdstad van de gelijknamige provincie. U bent een Sikh van etnische origine. U bent niet naar school geweest maar kreeg thuis les van een privéleraar. Later werkte u in de textielwinkel van uw vader.

Uw vader werd in 2007 door Talibs om het leven gebracht. Hij bracht op dat moment alcohol naar zijn goede vriend F.(...). Zelf werd u twee keer door de Taliban aangevallen.

In 2008 bent u getrouwd met K.(...) J.(...) J.(...) (CGVS 10/22160, O.V. 6.749.207). Uw vrouw bleef in Afghanistan voornamelijk binnenshuis. Jullie hebben een dochter die in België geboren is.

Omdat de situatie niet langer houdbaar was voor jullie, ondernam u de nodige stappen om het land te verlaten. In Kabul vond u een smokkelaar. Deze zorgde voor reisdocumenten. Eind 2010 zijn jullie uit Afghanistan weggegaan. Met uw vrouw, uw broer S.(...) J.(...) V.(...) (CGVS 10/22643, O.V. 6.732.385), uw schoonzus K.(...) J.(...) M.(...) (CGVS 10/22653/B, O.V. 6.732.385) en uw moeder K.(...) J.(...) M.(...) (CGVS 10/22641, O.V. 6.732.380) bent u naar Lahore gereisd. Via een voorts onbekende reisweg zijn jullie naar België gekomen.

Op 01/12/2010 gingen jullie asiel vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U stelt niet terug te kunnen naar Afghanistan waar de moslims het leven van de nog resterende Sikhbevolking onmogelijk maken. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Afghaanse identiteitsdocument (taskara), de taskara van uw broer, de taskara van uw moeder, de taskara's van uw vrouw en schoonzus, de taskara's van de ouders van uw schoonzus die nog in Ghazni wonen, een huwelijksakte van de gurdwara van Ghazni, een attest van diezelfde gurdwara dat het overlijden van uw vader bevestigt, enkele foto's waarop u te zien bent en een foto van uw overleden vader.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielerlaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient te worden gewezen op de vaststelling dat uw vrouw en uw schoonzus geen van beide Afghaanse landstalen machtig zijn. Zij drukken zich tijdens het gehoor uit in het Punjabi. Uw moeder stelt dat haar schoondochters het Dari slechts een beetje begrijpen (CGVS, moeder, p.5). Op haar Facebookpagina stelt uw schoonzus dat zij wel Hindi, Urdu en Engels spreekt (stuk 1 in het administratief dossier). Dit zijn geen talen die door de Afghaanse bevolking gesproken worden. Uw jongere broer legde zijn gehoor eveneens in het Punjabi af. Hoewel hij stelt dat hij wel degelijk Dari kent, blijkt bijvoorbeeld dat hij geen cijfers in het Dari kan lezen (CGVS, broer, p.2). Voor iemand die in een winkel zou hebben gewerkt, is dit opmerkelijk. Dergelijke vaststellingen zijn een eerste belangrijke aanwijzing dat jullie niet in Ghazni hebben gewoond. Het is bijzonder opvallend dat iemand

wel tal van talen spreekt (zoals het Engels, het Urdu, het Hindi of het Punjabi) maar geen van de in Afghanistan gebezigde talen machtig is.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van uw vrouw inderdaad is gebleken dat het niet aannemelijk is dat zij in Afghanistan heeft gewoond. Het Afghaanse woord voor provincie, "wolyat", is haar bijvoorbeeld niet bekend (CGVS, vrouw, p.6). Gevraagd naar provincies die aan Ghazni grenzen, noemt zij Kabul en Kandahar (CGVS, vrouw, p.6), die volgens de informatie evenwel geen grens met Ghazni delen. Provincies die wel rond Ghazni liggen, zoals Logar, Bamyan, Day Kundi, Zabul, Uruzgan, Paktia of Paktika noemt zij dan weer niet. Verder zegt uw vrouw dat zij al van de stad Mazar-i Sharif heeft gehoord, maar ze kan er niets over vertellen (CGVS, vrouw, p.6). Zij verklaart ook dat er Sikhs wonen in Jalalabad, maar in welke provincie Jalalabad ligt weet ze dan weer niet (CGVS, vrouw, p.6). Verder beweert uw vrouw dat jullie van Ghazni naar Pakistan reisden maar ze heeft geen idee of men dan al dan niet via Kabul moet (CGVS, vrouw, p.7). Dat er gordijnen in de auto waren, zoals uw vrouw argumenteert (CGVS, vrouw, p.7), biedt geen afdoende verklaring. Voorts kent zij behalve Pakistan geen enkel buurland van Afghanistan (CGVS, vrouw, p.7), wat wederom verbaast. Dergelijk manifeeste gebrek aan kennis is zeer ongewoon voor iemand die uit Afghanistan zou afkomstig zijn.

Nog tijdens het gehoor blijkt dat uw vrouw nog nooit heeft gehoord van partijen als Harakat-e Islami en Hizb-e Wahdat (CGVS, vrouw, p.7,8), twee politieke partijen die volgens de aanwezige informatie nochtans zeer ruime aanhang genieten in uw beweerde regio van herkomst. Wat meer is, uw vrouw slaagt er niet in één van de nochtans talrijke politieke partijen die Afghanistan rijk is, bij naam te noemen (CGVS, vrouw, p.8). Bashar Dost, de Hazara-kandidaat die bij de recente presidentsverkiezingen van 2009 in Ghazni meer stemmen haalde dan Karzai en diens belangrijkste tegenstrever Abdullah Abdullah, is uw vrouw eveneens onbekend (CGVS, vrouw, p.8). Ook dergelijk gebrek aan kennis van de politieke situatie in jullie land van herkomst is zeer verwonderlijk.

Verder dient te worden opgemerkt dat uit het Facebookprofiel kan worden opgemaakt dat uw schoonzus niet in Afghanistan is opgegroeid. Ten eerste blijkt uit haar profiel (onder de naam S.(...) K.(...)) dat zij dit in februari 2009, of bijna twee jaar voor haar beweerde vertrek uit Afghanistan, heeft opgemaakt (stuk 2). Als u de vraag gesteld wordt hoe u dergelijk iets verklaart, zegt u dat zij misschien met uw broer naar internetshops in Ghazni ging (CGVS, H(er)C(onvocatie), p.2). Gelet op de levensomstandigheden van jullie vrouwen die u en uw broer tijdens het eerste gehoor schetsten, komt zulks niet geloofwaardig over. Bovendien is het niet waarschijnlijk dat een Sikh vrouw in Ghazni, volgens u afgezonderd van de buitenwereld, gemakkelijke woordspelingen (nota bene in het Engels) zoals "If people from Poland are called Poles, why aren't people from Holland called Holes" (31/05/2010) zou posten (stuk 3). Ook voor het feit dat zij op haar pagina stelt dat zij school liep in MGPS (Maheshwari Girls Public School) in Jaipur (India) (stuk 1), geeft u geen verklaring (CGVS, HC, p.3). Het is overigens merkwaardig dat iemand die in 2009 en 2010 in Afghanistan zou hebben gewoond, in die jaren aangeeft een fan te zijn van Delhi Nightlife, van de Indische gsm-netwerkbeheerder Tata Docomo, van de Indische modeontwerper Satya Paul en dergelijke meer (stuk 4). Voorts publiceert uw schoonzus na de geboorte van haar zoon, toen jullie al in België waren, foto's waarop zij te zien is in het bijzijn van enkele mensen en haar kind dat in België geboren werd (stuk 5). Als het Commissariaat-generaal u confronteert met de vaststelling dat de vrouw links van haar bijzonder goed lijkt op haar moeder (zie foto op de taskara), die volgens jullie verklaringen nog in Ghazni zou wonen, ontkent u louter. Op de vraag wie deze vrouw dan wel is, kan u echter geen antwoord geven (CGVS, HC, p.2). Dit is zeer merkwaardig. Bovendien blijkt enkele dagen na het gehoor van 05/12/2012 dat de Facebookprofielen uzelf (stuk 6), van uw schoonzus (stuk 1) en van uw broer (stuk 7) niet langer actief zijn. Dit kan enkel maar worden beschouwd als een bevestiging van het vermoeden dat jullie belangrijke informatie, zoals uw mogelijke herkomst uit India, achterhouden.

De vaststelling dat het internetgebruik van uw schoonzus aantoont dat zij wellicht in India heeft gewoond, leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat haar kennis van de situatie in Ghazni is ingestudeerd.

Dit blijkt overigens als wordt gepeild naar kennis die onder de noemer dagelijks leven kan worden gerangschikt. Zo kent uw schoonzus de namen van de burenen niet (CGVS, schoonzus, p.3). Evenzo kon worden vastgesteld dat uw vrouw, behalve ene A.(...), geen enkele naam van een moslim kan noemen. De namen van de moslimburenen zijn haar evenzeer onbekend (CGVS, vrouw, p.8). Uw broer kent behalve de al vermelde A.(...), de in jullie relaas figurerende F.(...) en ene M.(...) geen moslims bij naam (CGVS, broer, p.4), wat eveneens opmerkelijk is voor iemand die al die jaren in Ghazni zou hebben gewoond. Hetzelfde kan over uw verklaringen worden gezegd. Zo zou u een handelszaak hebben gehad maar u kent slechts twee van uw leveranciers bij naam. U verklaart voorts dat uw vader stoffen ging kopen in Kabul maar u weet niet wie zijn contacten in Kabul waren (CGVS, p.4). Als wordt gevraagd naar namen van moslimwinkeliers op de markt, kan u enkel "Raouf" noemen (CGVS, p.4). Verder is het niet aannemelijk dat een winkelier geen enkele van zijn klanten bij

naam zou kennen, zoals blijkt (CGVS, p.4). Dergelijke verklaringen tonen aan dat u geen textielzaak uitbaatte in de stad Ghazni.

Nog andere verklaringen tonen aan dat jullie niet in Ghazni hebben gewoond. Zo verklaarde uw moeder voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij haar hele leven in de stad Ghazni woonde, maar voegde zij eraan toe dat zij het adres in Ghazni (volgens u straat twee in de wijk Shamir) niet kent maar dat haar zonen dit wel weten (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 9). Van iemand die van de geboorte tot haar vertrek op hetzelfde adres zou hebben gewoond, mag worden verwacht dat zij deze woonplaats precies kan situeren. Wanneer het Commissariaat-generaal namen van provincies vraagt, noemen zowel uw vrouw (CGVS, vrouw, p.5) als uw schoonzus (CGVS, schoonzus, p.5) enkel Kabul en Kandahar. Verder noemt uw schoonzus wel enkele districten van Ghazni, maar in welke van die districten de Pashtounse bevolking voornamelijk leeft, is haar dan weer onbekend (CGVS, schoonzus, p.5). Dergelijke oppervlakkige kennis bevestigt dat jullie een en ander hebben ingestudeerd maar dat jullie niet op de hoogte zijn van enkele evidente zaken die een inwoner van Ghazni wel zal weten.

Ook uit uw verklaringen blijkt dat uw kennis niet authentiek is. U weet bijvoorbeeld dat Osman Osmani de gouverneur van Ghazni was, maar gevraagd naar de reputatie van de man bij de bevolking, stelt u louter dat er goed over hem werd gesproken en dat hij veel heeft gedaan voor Ghazni. U rept evenwel met geen woord over de corruptie en het machtsmisbruik die hem verweten werden (CGVS, p.7). Zo zou hij betrokken zijn geweest bij de verkoop van valse paspoorten, de diefstal van olieladingen, de smokkel van chromiet en andere duistere zaakjes en vroeg de provincieraad in april 2009 zijn schorsing. Er mag worden vanuit gegaan dat een persoon die als winkelier volop aan het maatschappelijk leven deelnam, een en ander over dergelijke beschuldigingen moet hebben vernomen. Voorts kan verwezen worden naar jullie merkwaardige houding als wordt gevraagd naar welke landen jullie familieleden zijn uitgeweken. U stelt bijvoorbeeld dat twee ooms aan moeders kant (S.(...) en D.(...) S.(...)) in een vreemd land verblijven maar u beweert niet te weten welk land dat is (CGVS, HC, p.3). Uw moeder verklaart dat haar broers Afghanistan verlieten maar dat ze niet weet waar zij wonen (CGVS, moeder, p.2). Uw vrouw stelde eveneens dat zij ooms en tantes in derde landen heeft en wil evenmin preciseren waar die mensen dan zouden wonen (CGVS, vrouw, p.8,9). Dat jullie hiervan niet op de hoogte zouden zijn, is niet geloofwaardig. Als u wordt geconfronteerd met het Facebookprofiel van D.(...) M.(...), woonachtig in het Verenigd Koninkrijk, wil u niet meer kwijt dan dat hij tot uw "qaum" behoort (CGVS, HC, p.4). Op de vraag wie de twee kinderen zijn op de foto die D.(...) M.(...) postte, geeft u geen antwoord (CGVS, HC, p.4), hoewel uit de commentaren van u en uw broer op deze foto blijkt dat jullie deze kinderen zeer goed kennen (stuk 8). Wanneer voorts aan u het Facebookprofiel van R.(...) S.(...) M.(...) wordt voorgelegd (stuk 9), zegt u dat het misschien een oom van uw vrouw is (CGVS, HC, p.4). Dat u hieromtrent niet zeker zou zijn, is niet ernstig, te meer blijkt dat u bevriend bent met deze man die eveneens in het Verenigd Koninkrijk woont. De vaststelling dat u over de aanwezigheid van uw familieleden in derde landen bijzonder geheimzinnig blijft doen, ondergraaft uw geloofwaardigheid.

Nog merkwaardiger wordt het als het Commissariaat-generaal u confronteert met een foto van een man waarop u reageerde met de woorden: "miss you papa" (stuk 10). Gedurende zeer geruime tijd bekijkt u deze foto met uw bijhorende commentaar waarna u zegt: "Wie schreef dit? Heb ik dat geschreven? Het is niet mijn vader." Vervolgens zegt u niet te weten waarom u zoiets geschreven heeft (CGVS, HC, p.3). Dit alles is hoogst eigenaardig. Bovendien verklaart u niet wie deze man, die gefotografeerd werd op een locatie die ook u doet vermoeden dat het ergens in India moet zijn (CGVS, HC, p.3), dan wel zou zijn. Wanneer u verder wordt geconfronteerd met enkele foto's van enkele kinderen en diezelfde man (stukken 11 en 12), waarbij u opnieuw een commentaar postte, gooit u het plots over een andere boeg en zegt u dat uw vrouw dergelijke zaken schreef en de man op de foto "papa" noemde (CGVS, HC, p.3). Dergelijke inconsistente en warrige verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid verder.

Uit bovenstaande argumentatie kan worden afgeleid dat u, in tegenstelling tot wat u en uw familieleden beweren, wel degelijk op de hoogte bent van de verblijfplaatsen van uw familieleden. Bovendien blijkt uit de aanwezige informatie dat uw vader meer dan waarschijnlijk in India verblijft. Dat u zelf geen duidelijkheid biedt over wie de man op de foto's zou zijn, versterkt dat vermoeden alleen maar. Eens te meer blijkt dat het niet geloofwaardig is dat u en uw familieleden vanuit Afghanistan naar België gekomen zijn.

Ook het feit dat u en uw familieleden geen enkele informatie over jullie reisweg wensen te geven, versterkt het vermoeden dat jullie vanuit een ander land dan Afghanistan naar België zijn gereisd. U zegt dat jullie eerst naar Lahore (Pakistan) gereisd zijn. U zegt niet te weten waar het vliegtuig dat u in Lahore nam, u naartoe bracht (CGVS, p.3) of met welke vliegtuigmaatschappij jullie deze trip maakten (CGVS, p.3). Ook over het vervolg van uw reisweg zegt u helemaal niets te weten (CGVS, p.3). U stelt niet te weten waar een tweede vliegtuig u naartoe bracht (CGVS, p.3). U voegt er

aan toe dat u ook niet zeker weet met welke paspoorten of onder welke naam of nationaliteit jullie deze reis maakten (CGVS, p.3). Gelet op de veiligheids- en identiteitscontroles die bij binnenkomst op een luchthaven systematisch worden gevoerd, is dergelijke voorgehouden onwetendheid niet geloofwaardig. Herhaaldelijk bood het Commissariaat-generaal u de kans uw verklaringen bij te sturen en meer informatie omtrent uw reisweg en reisdocumenten te verschaffen (CGVS, HC, p.2). Dat u volhardt en hierover geen verdere details wenst prijs te geven, versterkt de bedrieglijkheid van uw asielaanvraag alleen maar. Ook tijdens de gehoren met uw familieleden is gebleken dat geen van hen omtrent jullie reisweg en de gebruikte reisdocumenten enige klaarheid wil scheppen.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor is inderdaad gebleken dat aan uw problemen met moslims geen geloof kan worden gehecht. Uw verklaringen over deze feiten zijn immers bijzonder vaag. Zo zou uw vader zijn vermoord toen hij alcohol meebracht. Deze alcohol zou voor zijn vriend F.(...) zijn bestemd. Als uw broer wordt gevraagd hoe uw vader die F.(...) kende, zegt uw broer dat hij dit niet weet (CGVS, broer, p.7). Verder verklaarde uw broer voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader alcohol en opium verkocht om het gezin te onderhouden (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 5). Nu verklaart uw broer dat uw vader helemaal niets verkocht (CGVS, broer, p.7). Zelf meent u ook dat het om een vriendendienst ging (CGVS, p.6). Nochtans verklaarde u eerder ook dat uw vader een smokkelaar van illegale goederen (hasj, opium en alcohol) was (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 5). Dat u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal niet langer melding maakt van zijn hasj- en opiumsmokkel, is opnieuw veelzeggend. Bovendien werd eerder in deze beslissing al verwezen naar het feit dat uit uw commentaren op het Facebook blijkt dat het waarschijnlijker is dat uw vader in leven is en ergens in India woont. Dit bevestigt alleen maar dat de geloofwaardigheid van jullie verklaringen nihil is.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerminst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermd te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt, vermogen bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. De oude taskara's van uzelf en van uw broer dateren van 1985. Deze vormen bijgevolg geen enkel bewijs voor uw verblijf in Afghanistan in de afgelopen decennia. Ook de taskara van uw moeder betreft een oud document. Wat de taskara's van uw vrouw en schoonzus betreft, dient het volgende te worden opgemerkt. Ten eerste kunnen dergelijke documenten een relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Ten tweede gaf uw schoonzus tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat zij niet wist of zij een taskara had (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 21). Het is opmerkelijk dat men zoiets niet zou weten. Bovendien meent u dat dit taskara's zijn die uitgereikt werden na jullie vertrek uit Afghanistan (CGVS, HC, p.6), terwijl uit de documenten kan worden opgemaakt dat deze van 24/02/1389 (14/05/2010) dateren, of ruim voor jullie beweerde vertrek uit Afghanistan. Ten derde blijkt uit de informatie dat frauduleuze identiteitsdocumenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Peshawar en in de Afghaanse steden zoals Kabul, waar u vijf maanden voor uw komst naar België zou zijn geweest. De taskara's van de ouders van uw schoonzus hebben evenmin enige bewijskracht. Zoals hierboven reeds opgemerkt, lijkt de vrouw op de taskara treffend op de vrouw die uw schoonzus kwam bezoeken na de bevalling van haar zoon, hier in België. De foto's, waarop u onder meer te zien bent tijdens een twee-of driedaagse bezoek aan Kabul, vormen geen enkel bewijs voor uw verblijf in Ghazni. Dat u een bezoek bracht aan Kabul en Ghazni, zoals u verklaart, wordt hierboven niet in twijfel getrokken. Bovendien is het nog maar de vraag waarom u, die uw hele leven in Ghazni zou hebben gewoond, slechts deze ene foto van uw aanwezigheid aldaar kan voorleggen. Verwacht mag worden dat u nog andere en/of oudere foto's kan voorleggen die aantonen dat u in Ghazni heeft geleefd. De foto van de overleden man vormt geen enkel bewijs voor de identiteit van deze persoon of voor de manier waarop deze persoon kwam te overlijden. De twee aktes die zouden zijn afgeleverd door een gurdwara in Ghazni, maken melding van uw huwelijk en van de dood van uw vader. Dergelijke attesten kunnen door eender wie en eender waar zijn opgesteld. Geen van de voorgelegde documenten kan uw geloofwaardigheid herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van J. K. J.:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Ghazni, hoofdstad van de gelijknamige provincie. U bent een Sikh van etnische origine. U bent niet naar school geweest. U bleef uw leven lang voornamelijk binnen in huis.

De vader van uw man S.(...) J.(...) A.(...) (CGVS 10/22642, O.V. 6.732.382) werd in 2007 door Talibs om het leven gebracht. Hij bracht op dat moment alcohol naar zijn goede vriend F.(...).

In 2008 bent u met A.(...) gehuwd. Jullie hebben een dochter die in België geboren is. Zelf werd uw man twee keer aangevallen door de Taliban.

Omdat de situatie niet langer houdbaar was voor jullie, ondernam uw man de nodige stappen om het land te verlaten. In Kabul vond hij een smokkelaar. Deze zorgde voor reisdocumenten. Eind 2010 zijn jullie uit Afghanistan weggegaan. Met uw man, uw schoonbroer S.(...) J.(...) V.(...) (CGVS 10/22643, O.V. 6.732.385), uw schoonzus K.(...) J.(...) M.(...) (CGVS 10/22653/B, O.V. 6.732.385) en uw schoonmoeder K.(...) J.(...) M.(...) (CGVS 10/22641, O.V. 6.732.380) bent u naar Lahore gereisd. Via een voorts onbekende reisweg zijn jullie naar België gekomen.

Op 01/12/2010 gingen jullie asiel vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U stelt niet terug te kunnen naar Afghanistan waar de moslims het leven van de nog resterende Sikhbevolking onmogelijk maken. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van jullie asielaanvraag leggen jullie volgende documenten neer: uw Afghaanse identiteitsdocument (taskara), de taskara van uw man, de taskara van uw schoonbroer, de taskara van uw schoonmoeder, de taskara van uw schoonzus, de taskara's van de ouders van uw schoonzus die nog in Ghazni wonen, een huwelijksakte van de gurdwara van Ghazni, een attest van diezelfde gurdwara dat het overlijden van de vader van uw man bevestigt, enkele foto's waarop uw man te zien is en een foto van uw overleden schoonvader.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor verwijst u naar de asielmotieven van uw man. In de beslissing van uw man wordt uitgelegd waarom deze asielmotieven niet geloofwaardig zijn. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient te worden gewezen op de vaststelling dat uw vrouw en uw schoonzus geen van beide Afghaanse landstalen machtig zijn. Zij drukken zich tijdens het gehoor uit in het Punjabi. Uw moeder stelt dat haar schoondochters het Dari slechts een beetje begrijpen (CGVS, moeder, p.5). Op haar Facebookpagina stelt uw schoonzus dat zij wel Hindi, Urdu en Engels spreekt (stuk 1 in het administratief dossier). Dit zijn geen talen die door de Afghaanse bevolking gesproken worden. Uw jongere broer legde zijn gehoor eveneens in het Punjabi af. Hoewel hij stelt dat hij wel degelijk Dari

kent, blijkt bijvoorbeeld dat hij geen cijfers in het Dari kan lezen (CGVS, broer, p.2). Voor iemand die in een winkel zou hebben gewerkt, is dit opmerkelijk. Dergelijke vaststellingen zijn een eerste belangrijke aanwijzing dat jullie niet in Ghazni hebben gewoond. Het is bijzonder opvallend dat iemand wel tal van talen spreekt (zoals het Engels, het Urdu, het Hindi of het Punjabi) maar geen van de in Afghanistan gebezigde talen machtig is.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van uw vrouw inderdaad is gebleken dat het niet aannemelijk is dat zij in Afghanistan heeft gewoond. Het Afghaanse woord voor provincie, "wolyat", is haar bijvoorbeeld niet bekend (CGVS, vrouw, p.6). Gevraagd naar provincies die aan Ghazni grenzen, noemt zij Kabul en Kandahar (CGVS, vrouw, p.6), die volgens de informatie evenwel geen grens met Ghazni delen. Provincies die wel rond Ghazni liggen, zoals Logar, Bamyan, Day Kundi, Zabul, Uruzgan, Paktia of Paktika noemt zij dan weer niet. Verder zegt uw vrouw dat zij al van de stad Mazar-i Sharif heeft gehoord, maar ze kan er niets over vertellen (CGVS, vrouw, p.6). Zij verklaart ook dat er Sikhs wonen in Jalalabad, maar in welke provincie Jalalabad ligt weet ze dan weer niet (CGVS, vrouw, p.6). Verder beweert uw vrouw dat jullie van Ghazni naar Pakistan reisden maar ze heeft geen idee of men dan al dan niet via Kabul moet (CGVS, vrouw, p.7). Dat er gordijnen in de auto waren, zoals uw vrouw argumenteert (CGVS, vrouw, p.7), biedt geen afdoende verklaring. Voorts kent zij behalve Pakistan geen enkel buurland van Afghanistan (CGVS, vrouw, p.7), wat wederom verbaast. Dergelijk manifeste gebrek aan kennis is zeer ongewoon voor iemand die uit Afghanistan zou afkomstig zijn.

Nog tijdens het gehoor blijkt dat uw vrouw nog nooit heeft gehoord van partijen als Harakat-e Islami en Hizb-e Wahdat (CGVS, vrouw, p.7,8), twee politieke partijen die volgens de aanwezige informatie nochtans zeer ruime aanhang genieten in uw beweerde regio van herkomst. Wat meer is, uw vrouw slaagt er niet in één van de nochtans talrijke politieke partijen die Afghanistan rijk is, bij naam te noemen (CGVS, vrouw, p.8). Bashar Dost, de Hazara-kandidaat die bij de recente presidentsverkiezingen van 2009 in Ghazni meer stemmen haalde dan Karzai en diens belangrijkste tegenstrever Abdullah Abdullah, is uw vrouw eveneens onbekend (CGVS, vrouw, p.8). Ook dergelijk gebrek aan kennis van de politieke situatie in jullie land van herkomst is zeer verwonderlijk.

Verder dient te worden opgemerkt dat uit het Facebookprofiel kan worden opgemaakt dat uw schoonzus niet in Afghanistan is opgegroeid. Ten eerste blijkt uit haar profiel (onder de naam S.(...) K.(...)) dat zij dit in februari 2009, of bijna twee jaar voor haar beweerde vertrek uit Afghanistan, heeft opgemaakt (stuk 2). Als u de vraag gesteld wordt hoe u dergelijk iets verklaart, zegt u dat zij misschien met uw broer naar internetshops in Ghazni ging (CGVS, H(er)C(onvocatie), p.2). Gelet op de levensomstandigheden van jullie vrouwen die u en uw broer tijdens het eerste gehoor schetsten, komt zulks niet geloofwaardig over. Bovendien is het niet waarschijnlijk dat een Sikh vrouw in Ghazni, volgens u afgezonderd van de buitenwereld, gemakkelijke woordspelingen (nota bene in het Engels) zoals "If people from Poland are called Poles, why aren't people from Holland called Holes" (31/05/2010) zou posten (stuk 3). Ook voor het feit dat zij op haar pagina stelt dat zij school liep in MGPS (Maheshwari Girls Public School) in Jaipur (India) (stuk 1), geeft u geen verklaring (CGVS, HC, p.3). Het is overigens merkwaardig dat iemand die in 2009 en 2010 in Afghanistan zou hebben gewoond, in die jaren aangeeft een fan te zijn van Delhi Nightlife, van de Indische gsm-netwerkbeheerder Tata Docomo, van de Indische modeontwerper Satya Paul en dergelijke meer (stuk 4). Voorts publiceert uw schoonzus na de geboorte van haar zoon, toen jullie al in België waren, foto's waarop zij te zien is in het bijzijn van enkele mensen en haar kind dat in België geboren werd (stuk 5). Als het Commissariaat-generaal u confronteert met de vaststelling dat de vrouw links van haar bijzonder goed lijkt op haar moeder (zie foto op de taskara), die volgens jullie verklaringen nog in Ghazni zou wonen, ontkent u louter. Op de vraag wie deze vrouw dan wel is, kan u echter geen antwoord geven (CGVS, HC, p.2). Dit is zeer merkwaardig. Bovendien blijkt enkele dagen na het gehoor van 05/12/2012 dat de Facebookprofielen uzelf (stuk 6), van uw schoonzus (stuk 1) en van uw broer (stuk 7) niet langer actief zijn. Dit kan enkel maar worden beschouwd als een bevestiging van het vermoeden dat jullie belangrijke informatie, zoals uw mogelijke herkomst uit India, achterhouden.

De vaststelling dat het internetgebruik van uw schoonzus aantoont dat zij wellicht in India heeft gewoond, leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat haar kennis van de situatie in Ghazni is ingestudeerd.

Dit blijkt overigens als wordt gepeild naar kennis die onder de noemer dagelijks leven kan worden gerangschikt. Zo kent uw schoonzus de namen van de burelen niet (CGVS, schoonzus, p.3). Evenzo kon worden vastgesteld dat uw vrouw, behalve ene A.(...), geen enkele naam van een moslim kan noemen. De namen van de moslimburelen zijn haar evenzeer onbekend (CGVS, vrouw, p.8). Uw broer kent behalve de al vermelde A.(...), de in jullie relaas figurerende F.(...) en ene M.(...) geen moslims bij naam (CGVS, broer, p.4), wat eveneens opmerkelijk is voor iemand die al die jaren in Ghazni zou hebben gewoond. Hetzelfde kan over uw verklaringen worden gezegd. Zo zou u een handelszaak hebben gehad maar u kent slechts twee van uw leveranciers bij naam. U verklaart voorts dat uw vader stoffen ging kopen in Kabul maar u weet niet wie zijn contacten in Kabul waren

(CGVS, p.4). Als wordt gevraagd naar namen van moslimwinkeliers op de markt, kan u enkel "Raouf" noemen (CGVS, p.4). Verder is het niet aannemelijk dat een winkelier geen enkele van zijn klanten bij naam zou kennen, zoals blijkt (CGVS, p.4). Dergelijke verklaringen tonen aan dat u geen textielzaak uitbaatte in de stad Ghazni.

Nog andere verklaringen tonen aan dat jullie niet in Ghazni hebben gewoond. Zo verklaarde uw moeder voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij haar hele leven in de stad Ghazni woonde, maar voegde zij eraan toe dat zij het adres in Ghazni (volgens u straat twee in de wijk Shamir) niet kent maar dat haar zonen dit wel weten (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 9). Van iemand die van de geboorte tot haar vertrek op hetzelfde adres zou hebben gewoond, mag worden verwacht dat zij deze woonplaats precies kan situeren. Wanneer het Commissariaat-generaal namen van provincies vraagt, noemen zowel uw vrouw (CGVS, vrouw, p.5) als uw schoonzus (CGVS, schoonzus, p.5) enkel Kabul en Kandahar. Verder noemt uw schoonzus wel enkele districten van Ghazni, maar in welke van die districten de Pashtounse bevolking voornamelijk leeft, is haar dan weer onbekend (CGVS, schoonzus, p.5). Dergelijke oppervlakkige kennis bevestigt dat jullie een en ander hebben ingestudeerd maar dat jullie niet op de hoogte zijn van enkele evidente zaken die een inwoner van Ghazni wel zal weten.

Ook uit uw verklaringen blijkt dat uw kennis niet authentiek is. U weet bijvoorbeeld dat Osman Osmani de gouverneur van Ghazni was, maar gevraagd naar de reputatie van de man bij de bevolking, stelt u louter dat er goed over hem werd gesproken en dat hij veel heeft gedaan voor Ghazni. U rept evenwel met geen woord over de corruptie en het machtsmisbruik die hem verweten werden (CGVS, p.7). Zo zou hij betrokken zijn geweest bij de verkoop van valse paspoorten, de diefstal van olieladingen, de smokkel van chromiet en andere duistere zaakjes en vroeg de provincieraad in april 2009 zijn schorsing. Er mag worden vanuit gegaan dat een persoon die als winkelier volop aan het maatschappelijk leven deelnam, een en ander over dergelijke beschuldigingen moet hebben vernomen.

Voorts kan verwezen worden naar jullie merkwaardige houding als wordt gevraagd naar welke landen jullie familieleden zijn uitgeweken. U stelt bijvoorbeeld dat twee ooms aan moeders kant (S.(...) en D.(...) S.(...)) in een vreemd land verblijven maar u beweert niet te weten welk land dat is (CGVS, HC, p.3). Uw moeder verklaart dat haar broers Afghanistan verlieten maar dat ze niet weet waar zij wonen (CGVS, moeder, p.2). Uw vrouw stelde eveneens dat zij ooms en tantes in derde landen heeft en wil evenmin preciseren waar die mensen dan zouden wonen (CGVS, vrouw, p.8,9). Dat jullie hiervan niet op de hoogte zouden zijn, is niet geloofwaardig. Als u wordt geconfronteerd met het Facebookprofiel van D.(...) M.(...), woonachtig in het Verenigd Koninkrijk, wil u niet meer kwijt dan dat hij tot uw "qaum" behoort (CGVS, HC, p.4). Op de vraag wie de twee kinderen zijn op de foto die D.(...) M.(...) postte, geeft u geen antwoord (CGVS, HC, p.4), hoewel uit de commentaren van u en uw broer op deze foto blijkt dat jullie deze kinderen zeer goed kennen (stuk 8). Wanneer voorts aan u het Facebookprofiel van R.(...) S.(...) M.(...) wordt voorgelegd (stuk 9), zegt u dat het misschien een oom van uw vrouw is (CGVS, HC, p.4). Dat u hieromtrent niet zeker zou zijn, is niet ernstig, te meer blijkt dat u bevriend bent met deze man die eveneens in het Verenigd Koninkrijk woont. De vaststelling dat u over de aanwezigheid van uw familieleden in derde landen bijzonder geheimzinnig blijft doen, ondergraaft uw geloofwaardigheid.

Nog merkwaardiger wordt het als het Commissariaat-generaal u confronteert met een foto van een man waarop u reageerde met de woorden: "miss you papa" (stuk 10). Gedurende zeer geruime tijd bekijkt u deze foto met uw bijhorende commentaar waarna u zegt: "Wie schreef dit? Heb ik dat geschreven? Het is niet mijn vader." Vervolgens zegt u niet te weten waarom u zoiets geschreven heeft (CGVS, HC, p.3). Dit alles is hoogst eigenaardig. Bovendien verklaart u niet wie deze man, die gefotografeerd werd op een locatie die ook u doet vermoeden dat het ergens in India moet zijn (CGVS, HC, p.3), dan wel zou zijn. Wanneer u verder wordt geconfronteerd met enkele foto's van enkele kinderen en diezelfde man (stukken 11 en 12), waarbij u opnieuw een commentaar postte, gooit u het plots over een andere boeg en zegt u dat uw vrouw dergelijke zaken schreef en de man op de foto "papa" noemde (CGVS, HC, p.3). Dergelijke inconsistente en warrige verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid verder.

Uit bovenstaande argumentatie kan worden afgeleid dat u, in tegenstelling tot wat u en uw familieleden beweren, wel degelijk op de hoogte bent van de verblijfplaatsen van uw familieleden. Bovendien blijkt uit de aanwezige informatie dat uw vader meer dan waarschijnlijk in India verblijft. Dat u zelf geen duidelijkheid biedt over wie de man op de foto's zou zijn, versterkt dat vermoeden alleen maar. Eens te meer blijkt dat het niet geloofwaardig is dat u en uw familieleden vanuit Afghanistan naar België gekomen zijn.

Ook het feit dat u en uw familieleden geen enkele informatie over jullie reisweg wensen te geven, versterkt het vermoeden dat jullie vanuit een ander land dan Afghanistan naar België zijn gereisd. U zegt dat jullie eerst naar Lahore (Pakistan) gereisd zijn. U zegt niet te weten waar het vliegtuig dat u in Lahore nam, u naartoe bracht (CGVS, p.3) of met welke vliegtuigmaatschappij jullie

deze trip maakten (CGVS, p.3). Ook over het vervolg van uw reisweg zegt u helemaal niets te weten (CGVS, p.3). U stelt niet te weten waar een tweede vliegtuig u naartoe bracht (CGVS, p.3). U voegt er aan toe dat u ook niet zeker weet met welke paspoorten of onder welke naam of nationaliteit jullie deze reis maakten (CGVS, p.3). Gelet op de veiligheids- en identiteitscontroles die bij binnenkomst op een luchthaven systematisch worden gevoerd, is dergelijke voorgehouden onwetendheid niet geloofwaardig. Herhaaldelijk bood het Commissariaat-generaal u de kans uw verklaringen bij te sturen en meer informatie omtrent uw reisweg en reisdocumenten te verschaffen (CGVS, HC, p.2). Dat u volhardt en hierover geen verdere details wenst prijs te geven, versterkt de bedrieglijkheid van uw asielaanvraag alleen maar. Ook tijdens de gehoren met uw familieleden is gebleken dat geen van hen omtrent jullie reisweg en de gebruikte reisdocumenten enige klaarheid wil scheppen.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor is inderdaad gebleken dat aan uw problemen met moslims geen geloof kan worden gehecht. Uw verklaringen over deze feiten zijn immers bijzonder vaag. Zo zou uw vader zijn vermoord toen hij alcohol meebracht. Deze alcohol zou voor zijn vriend F.(...) zijn bestemd. Als uw broer wordt gevraagd hoe uw vader die F.(...) kende, zegt uw broer dat hij dit niet weet (CGVS, broer, p.7). Verder verklaarde uw broer voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader alcohol en opium verkocht om het gezin te onderhouden (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 5). Nu verklaart uw broer dat uw vader helemaal niets verkocht (CGVS, broer, p.7). Zelf meent u ook dat het om een vriendendienst ging (CGVS, p.6). Nochtans verklaarde u eerder ook dat uw vader een smokkelaar van illegale goederen (hasj, opium en alcohol) was (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 5). Dat u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal niet langer melding maakt van zijn hasj- en opiumsmokkel, is opnieuw veelzeggend. Bovendien werd eerder in deze beslissing al verwezen naar het feit dat uit uw commentaren op het Facebook blijkt dat het waarschijnlijker is dat uw vader in leven is en ergens in India woont. Dit bevestigt alleen maar dat de geloofwaardigheid van jullie verklaringen nihil is.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerminst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de

Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt, vermogen bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. De oude taskara's van uzelf en van uw broer dateren van 1985. Deze vormen bijgevolg geen enkel bewijs voor uw verblijf in Afghanistan in de afgelopen decennia. Ook de taskara van uw moeder betreft een oud document. Wat de taskara's van uw vrouw en schoonzus betreft, dient het volgende te worden opgemerkt. Ten eerste kunnen dergelijke documenten een relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Ten tweede gaf uw schoonzus tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat zij niet wist of zij een taskara had (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 21). Het is opmerkelijk dat men zoiets niet zou weten. Bovendien meent u dat dit taskara's zijn die uitgereikt werden na jullie vertrek uit Afghanistan (CGVS, HC, p.6), terwijl uit de documenten kan worden opgemaakt dat deze van 24/02/1389 (14/05/2010) dateren, of ruim voor jullie beweerde vertrek uit Afghanistan. Ten derde blijkt uit de informatie dat frauduleuze identiteitsdocumenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Peshawar en in de Afghaanse steden zoals Kabul, waar u vijf maanden voor uw komst naar België zou zijn geweest. De taskara's van de ouders van uw schoonzus hebben evenmin enige bewijskracht. Zoals hierboven reeds opgemerkt, lijkt de vrouw op de taskara treffend op de vrouw die uw schoonzus kwam bezoeken na de bevalling van haar zoon, hier in België. De foto's, waarop u onder meer te zien bent tijdens een twee-of driedaagse bezoek aan Kabul, vormen geen enkel bewijs voor uw verblijf in Ghazni. Dat u een bezoek bracht aan Kabul en Ghazni, zoals u verklaart, wordt hierboven niet in twijfel getrokken. Bovendien is het nog maar de vraag waarom u, die uw hele leven in Ghazni zou hebben gewoond, slechts deze ene foto van uw aanwezigheid aldaar kan voorleggen. Verwacht mag worden dat u nog andere en/of oudere foto's kan voorleggen die aantonen dat u in Ghazni heeft geleefd. De foto van de overleden man vormt geen enkel bewijs voor de identiteit van deze persoon of voor de manier waarop deze persoon kwam te overlijden. De twee aktes die zouden zijn afgeleverd door een gurdwara in Ghazni, maken melding van uw huwelijk en van de dood van uw vader. Dergelijke attesten kunnen door eender wie en eender waar zijn opgesteld. Geen van de voorgelegde documenten kan uw geloofwaardigheid herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van V. S. J.:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Ghazni, hoofdstad van de gelijknamige provincie. U bent een Sikh van etnische origine. U bent niet naar school geweest maar kreeg thuis les van een privéleraar. Later werkte u met uw broer S.(...) J.(...) A.(...) (CGVS 10/22642, O.V. 6.732.382) in de textielwinkel van uw vader.

Uw vader werd in 2007 door Talibs om het leven gebracht. Hij bracht op dat moment alcohol naar zijn goede vriend F.(...). Uw broer A.(...) werd ook twee keer door de Taliban aangevallen.

In 2008 bent u getrouwd met K.(...) J.(...) M.(...) (CGVS 10/22653/B, O.V. 6.732.385). Uw vrouw bleef in Afghanistan voornamelijk binnenshuis. Jullie hebben een zoon die in België geboren is.

Omdat de situatie niet langer houdbaar was voor jullie, ondernam uw broer de nodige stappen om het land te verlaten. In Kabul vond hij een smokkelaar. Deze zorgde voor reisdocumenten. Eind 2010 zijn jullie uit Afghanistan weggegaan. Met uw vrouw, uw broer, uw schoonzus K.(...) J.(...) J.(...) (CGVS 10/22160, O.V. 6.749.207) en uw moeder K.(...) J.(...) M.(...) (CGVS 10/22641, O.V. 6.732.380) bent u naar Lahore gereisd. Via een voorts onbekende reisweg zijn jullie naar België gekomen.

Op 01/12/2010 gingen jullie asiel vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U stelt niet terug te kunnen naar Afghanistan waar de moslims het leven van de nog resterende Sikhbevolking onmogelijk maken. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van jullie asielaanvraag leggen jullie volgende documenten neer: uw Afghaanse identiteitsdocument (taskara), de taskara van uw broer, de taskara van uw moeder, de taskara's van uw vrouw en schoonzus, de taskara's van de ouders van uw vrouw die nog in Ghazni wonen, een huwelijksakte van de gurdwara van Ghazni, een attest van diezelfde gurdwara dat het overlijden van uw vader bevestigt, enkele foto's waarop uw broer te zien is en een foto van uw overleden vader.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor verwijst u naar de asielmotieven van uw broer. In de beslissing van uw broer wordt uitgelegd waarom deze asielmotieven niet geloofwaardig zijn. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient te worden gewezen op de vaststelling dat uw vrouw en uw schoonzus geen van beide Afghaanse landstalen machtig zijn. Zij drukken zich tijdens het gehoor uit in het Punjabi. Uw moeder stelt dat haar schoondochters het Dari slechts een beetje begrijpen (CGVS, moeder, p.5). Op haar Facebookpagina stelt uw schoonzus dat zij wel Hindi, Urdu en Engels spreekt (stuk 1 in het administratief dossier). Dit zijn geen talen die door de Afghaanse bevolking gesproken worden. Uw jongere broer legde zijn gehoor eveneens in het Punjabi af. Hoewel hij stelt dat hij wel degelijk Dari

kent, blijkt bijvoorbeeld dat hij geen cijfers in het Dari kan lezen (CGVS, broer, p.2). Voor iemand die in een winkel zou hebben gewerkt, is dit opmerkelijk. Dergelijke vaststellingen zijn een eerste belangrijke aanwijzing dat jullie niet in Ghazni hebben gewoond. Het is bijzonder opvallend dat iemand wel tal van talen spreekt (zoals het Engels, het Urdu, het Hindi of het Punjabi) maar geen van de in Afghanistan gebezigde talen machtig is.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van uw vrouw inderdaad is gebleken dat het niet aannemelijk is dat zij in Afghanistan heeft gewoond. Het Afghaanse woord voor provincie, "wolyat", is haar bijvoorbeeld niet bekend (CGVS, vrouw, p.6). Gevraagd naar provincies die aan Ghazni grenzen, noemt zij Kabul en Kandahar (CGVS, vrouw, p.6), die volgens de informatie evenwel geen grens met Ghazni delen. Provincies die wel rond Ghazni liggen, zoals Logar, Bamyan, Day Kundi, Zabul, Uruzgan, Paktia of Paktika noemt zij dan weer niet. Verder zegt uw vrouw dat zij al van de stad Mazar-i Sharif heeft gehoord, maar ze kan er niets over vertellen (CGVS, vrouw, p.6). Zij verklaart ook dat er Sikhs wonen in Jalalabad, maar in welke provincie Jalalabad ligt weet ze dan weer niet (CGVS, vrouw, p.6). Verder beweert uw vrouw dat jullie van Ghazni naar Pakistan reisden maar ze heeft geen idee of men dan al dan niet via Kabul moet (CGVS, vrouw, p.7). Dat er gordijnen in de auto waren, zoals uw vrouw argumenteert (CGVS, vrouw, p.7), biedt geen afdoende verklaring. Voorts kent zij behalve Pakistan geen enkel buurland van Afghanistan (CGVS, vrouw, p.7), wat wederom verbaast. Dergelijk manifeste gebrek aan kennis is zeer ongewoon voor iemand die uit Afghanistan zou afkomstig zijn.

Nog tijdens het gehoor blijkt dat uw vrouw nog nooit heeft gehoord van partijen als Harakat-e Islami en Hizb-e Wahdat (CGVS, vrouw, p.7,8), twee politieke partijen die volgens de aanwezige informatie nochtans zeer ruime aanhang genieten in uw beweerde regio van herkomst. Wat meer is, uw vrouw slaagt er niet in één van de nochtans talrijke politieke partijen die Afghanistan rijk is, bij naam te noemen (CGVS, vrouw, p.8). Bashar Dost, de Hazara-kandidaat die bij de recente presidentsverkiezingen van 2009 in Ghazni meer stemmen haalde dan Karzai en diens belangrijkste tegenstrever Abdullah Abdullah, is uw vrouw eveneens onbekend (CGVS, vrouw, p.8). Ook dergelijk gebrek aan kennis van de politieke situatie in jullie land van herkomst is zeer verwonderlijk.

Verder dient te worden opgemerkt dat uit het Facebookprofiel kan worden opgemaakt dat uw schoonzus niet in Afghanistan is opgegroeid. Ten eerste blijkt uit haar profiel (onder de naam S.(...) K.(...)) dat zij dit in februari 2009, of bijna twee jaar voor haar beweerde vertrek uit Afghanistan, heeft opgemaakt (stuk 2). Als u de vraag gesteld wordt hoe u dergelijk iets verklaart, zegt u dat zij misschien met uw broer naar internetshops in Ghazni ging (CGVS, H(er)C(onvocatie), p.2). Gelet op de levensomstandigheden van jullie vrouwen die u en uw broer tijdens het eerste gehoor schetsten, komt zulks niet geloofwaardig over. Bovendien is het niet waarschijnlijk dat een Sikh vrouw in Ghazni, volgens u afgezonderd van de buitenwereld, gemakkelijke woordspelingen (nota bene in het Engels) zoals "If people from Poland are called Poles, why aren't people from Holland called Holes" (31/05/2010) zou posten (stuk 3). Ook voor het feit dat zij op haar pagina stelt dat zij school liep in MGPS (Maheshwari Girls Public School) in Jaipur (India) (stuk 1), geeft u geen verklaring (CGVS, HC, p.3). Het is overigens merkwaardig dat iemand die in 2009 en 2010 in Afghanistan zou hebben gewoond, in die jaren aangeeft een fan te zijn van Delhi Nightlife, van de Indische gsm-netwerkbeheerder Tata Docomo, van de Indische modeontwerper Satya Paul en dergelijke meer (stuk 4). Voorts publiceerde uw schoonzus na de geboorte van haar zoon, toen jullie al in België waren, foto's waarop zij te zien is in het bijzijn van enkele mensen en haar kind dat in België geboren werd (stuk 5). Als het Commissariaat-generaal u confronteert met de vaststelling dat de vrouw links van haar bijzonder goed lijkt op haar moeder (zie foto op de taskara), die volgens jullie verklaringen nog in Ghazni zou wonen, ontkent u louter. Op de vraag wie deze vrouw dan wel is, kan u echter geen antwoord geven (CGVS, HC, p.2). Dit is zeer merkwaardig. Bovendien blijkt enkele dagen na het gehoor van 05/12/2012 dat de Facebookprofielen uzelf (stuk 6), van uw schoonzus (stuk 1) en van uw broer (stuk 7) niet langer actief zijn. Dit kan enkel maar worden beschouwd als een bevestiging van het vermoeden dat jullie belangrijke informatie, zoals uw mogelijke herkomst uit India, achterhouden.

De vaststelling dat het internetgebruik van uw schoonzus aantoont dat zij wellicht in India heeft gewoond, leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat haar kennis van de situatie in Ghazni is ingestudeerd.

Dit blijkt overigens als wordt gepeild naar kennis die onder de noemer dagelijks leven kan worden gerangschikt. Zo kent uw schoonzus de namen van de burelen niet (CGVS, schoonzus, p.3). Evenzo kon worden vastgesteld dat uw vrouw, behalve ene A.(...), geen enkele naam van een moslim kan noemen. De namen van de moslimburelen zijn haar evenzeer onbekend (CGVS, vrouw, p.8). Uw broer kent behalve de al vermelde A.(...), de in jullie relaas figurerende F.(...) en ene M.(...) geen moslims bij naam (CGVS, broer, p.4), wat eveneens opmerkelijk is voor iemand die al die jaren in Ghazni zou hebben gewoond. Hetzelfde kan over uw verklaringen worden gezegd. Zo zou u een handelszaak hebben gehad maar u kent slechts twee van uw leveranciers bij naam. U verklaart voorts dat uw vader stoffen ging kopen in Kabul maar u weet niet wie zijn contacten in Kabul waren

(CGVS, p.4). Als wordt gevraagd naar namen van moslimwinkeliers op de markt, kan u enkel "Raouf" noemen (CGVS, p.4). Verder is het niet aannemelijk dat een winkelier geen enkele van zijn klanten bij naam zou kennen, zoals blijkt (CGVS, p.4). Dergelijke verklaringen tonen aan dat u geen textielzaak uitbaatte in de stad Ghazni.

Nog andere verklaringen tonen aan dat jullie niet in Ghazni hebben gewoond. Zo verklaarde uw moeder voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij haar hele leven in de stad Ghazni woonde, maar voegde zij eraan toe dat zij het adres in Ghazni (volgens u straat twee in de wijk Shamir) niet kent maar dat haar zonen dit wel weten (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 9). Van iemand die van de geboorte tot haar vertrek op hetzelfde adres zou hebben gewoond, mag worden verwacht dat zij deze woonplaats precies kan situeren. Wanneer het Commissariaat-generaal namen van provincies vraagt, noemen zowel uw vrouw (CGVS, vrouw, p.5) als uw schoonzus (CGVS, schoonzus, p.5) enkel Kabul en Kandahar. Verder noemt uw schoonzus wel enkele districten van Ghazni, maar in welke van die districten de Pashtounse bevolking voornamelijk leeft, is haar dan weer onbekend (CGVS, schoonzus, p.5). Dergelijke oppervlakkige kennis bevestigt dat jullie een en ander hebben ingestudeerd maar dat jullie niet op de hoogte zijn van enkele evidente zaken die een inwoner van Ghazni wel zal weten.

Ook uit uw verklaringen blijkt dat uw kennis niet authentiek is. U weet bijvoorbeeld dat Osman Osmani de gouverneur van Ghazni was, maar gevraagd naar de reputatie van de man bij de bevolking, stelt u louter dat er goed over hem werd gesproken en dat hij veel heeft gedaan voor Ghazni. U rept evenwel met geen woord over de corruptie en het machtsmisbruik die hem verweten werden (CGVS, p.7). Zo zou hij betrokken zijn geweest bij de verkoop van valse paspoorten, de diefstal van olieladingen, de smokkel van chromiet en andere duistere zaakjes en vroeg de provincieraad in april 2009 zijn schorsing. Er mag worden vanuit gegaan dat een persoon die als winkelier volop aan het maatschappelijk leven deelnam, een en ander over dergelijke beschuldigingen moet hebben vernomen.

Voorts kan verwezen worden naar jullie merkwaardige houding als wordt gevraagd naar welke landen jullie familieleden zijn uitgeweken. U stelt bijvoorbeeld dat twee ooms aan moeders kant (S.(...) en D.(...) S.(...)) in een vreemd land verblijven maar u beweert niet te weten welk land dat is (CGVS, HC, p.3). Uw moeder verklaart dat haar broers Afghanistan verlieten maar dat ze niet weet waar zij wonen (CGVS, moeder, p.2). Uw vrouw stelde eveneens dat zij ooms en tantes in derde landen heeft en wil evenmin preciseren waar die mensen dan zouden wonen (CGVS, vrouw, p.8,9). Dat jullie hiervan niet op de hoogte zouden zijn, is niet geloofwaardig. Als u wordt geconfronteerd met het Facebookprofiel van D.(...) M.(...), woonachtig in het Verenigd Koninkrijk, wil u niet meer kwijt dan dat hij tot uw "qaum" behoort (CGVS, HC, p.4). Op de vraag wie de twee kinderen zijn op de foto die D.(...) M.(...) postte, geeft u geen antwoord (CGVS, HC, p.4), hoewel uit de commentaren van u en uw broer op deze foto blijkt dat jullie deze kinderen zeer goed kennen (stuk 8). Wanneer voorts aan u het Facebookprofiel van R.(...) S.(...) M.(...) wordt voorgelegd (stuk 9), zegt u dat het misschien een oom van uw vrouw is (CGVS, HC, p.4). Dat u hieromtrent niet zeker zou zijn, is niet ernstig, te meer blijkt dat u bevriend bent met deze man die eveneens in het Verenigd Koninkrijk woont. De vaststelling dat u over de aanwezigheid van uw familieleden in derde landen bijzonder geheimzinnig blijft doen, ondergraaft uw geloofwaardigheid.

Nog merkwaardiger wordt het als het Commissariaat-generaal u confronteert met een foto van een man waarop u reageerde met de woorden: "miss you papa" (stuk 10). Gedurende zeer geruime tijd bekijkt u deze foto met uw bijhorende commentaar waarna u zegt: "Wie schreef dit? Heb ik dat geschreven? Het is niet mijn vader." Vervolgens zegt u niet te weten waarom u zoiets geschreven heeft (CGVS, HC, p.3). Dit alles is hoogst eigenaardig. Bovendien verklaart u niet wie deze man, die gefotografeerd werd op een locatie die ook u doet vermoeden dat het ergens in India moet zijn (CGVS, HC, p.3), dan wel zou zijn. Wanneer u verder wordt geconfronteerd met enkele foto's van enkele kinderen en diezelfde man (stukken 11 en 12), waarbij u opnieuw een commentaar postte, gooit u het plots over een andere boeg en zegt u dat uw vrouw dergelijke zaken schreef en de man op de foto "papa" noemde (CGVS, HC, p.3). Dergelijke inconsistente en warrige verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid verder.

Uit bovenstaande argumentatie kan worden afgeleid dat u, in tegenstelling tot wat u en uw familieleden beweren, wel degelijk op de hoogte bent van de verblijfplaatsen van uw familieleden. Bovendien blijkt uit de aanwezige informatie dat uw vader meer dan waarschijnlijk in India verblijft. Dat u zelf geen duidelijkheid biedt over wie de man op de foto's zou zijn, versterkt dat vermoeden alleen maar. Eens te meer blijkt dat het niet geloofwaardig is dat u en uw familieleden vanuit Afghanistan naar België gekomen zijn.

Ook het feit dat u en uw familieleden geen enkele informatie over jullie reisweg wensen te geven, versterkt het vermoeden dat jullie vanuit een ander land dan Afghanistan naar België zijn gereisd. U zegt dat jullie eerst naar Lahore (Pakistan) gereisd zijn. U zegt niet te weten waar het vliegtuig dat u in Lahore nam, u naartoe bracht (CGVS, p.3) of met welke vliegtuigmaatschappij jullie

deze trip maakten (CGVS, p.3). Ook over het vervolg van uw reisweg zegt u helemaal niets te weten (CGVS, p.3). U stelt niet te weten waar een tweede vliegtuig u naartoe bracht (CGVS, p.3). U voegt er aan toe dat u ook niet zeker weet met welke paspoorten of onder welke naam of nationaliteit jullie deze reis maakten (CGVS, p.3). Gelet op de veiligheids- en identiteitscontroles die bij binnenkomst op een luchthaven systematisch worden gevoerd, is dergelijke voorgehouden onwetendheid niet geloofwaardig. Herhaaldelijk bood het Commissariaat-generaal u de kans uw verklaringen bij te sturen en meer informatie omtrent uw reisweg en reisdocumenten te verschaffen (CGVS, HC, p.2). Dat u volhardt en hierover geen verdere details wenst prijs te geven, versterkt de bedrieglijkheid van uw asielaanvraag alleen maar. Ook tijdens de gehoren met uw familieleden is gebleken dat geen van hen omtrent jullie reisweg en de gebruikte reisdocumenten enige klaarheid wil scheppen.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor is inderdaad gebleken dat aan uw problemen met moslims geen geloof kan worden gehecht. Uw verklaringen over deze feiten zijn immers bijzonder vaag. Zo zou uw vader zijn vermoord toen hij alcohol meebracht. Deze alcohol zou voor zijn vriend F.(...) zijn bestemd. Als uw broer wordt gevraagd hoe uw vader die F.(...) kende, zegt uw broer dat hij dit niet weet (CGVS, broer, p.7). Verder verklaarde uw broer voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader alcohol en opium verkocht om het gezin te onderhouden (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 5). Nu verklaart uw broer dat uw vader helemaal niets verkocht (CGVS, broer, p.7). Zelf meent u ook dat het om een vriendendienst ging (CGVS, p.6). Nochtans verklaarde u eerder ook dat uw vader een smokkelaar van illegale goederen (hasj, opium en alcohol) was (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 5). Dat u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal niet langer melding maakt van zijn hasj- en opiumsmokkel, is opnieuw veelzeggend. Bovendien werd eerder in deze beslissing al verwezen naar het feit dat uit uw commentaren op het Facebook blijkt dat het waarschijnlijker is dat uw vader in leven is en ergens in India woont. Dit bevestigt alleen maar dat de geloofwaardigheid van jullie verklaringen nihil is.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerminst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de

Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt, vermogen bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. De oude taskara's van uzelf en van uw broer dateren van 1985. Deze vormen bijgevolg geen enkel bewijs voor uw verblijf in Afghanistan in de afgelopen decennia. Ook de taskara van uw moeder betreft een oud document. Wat de taskara's van uw vrouw en schoonzus betreft, dient het volgende te worden opgemerkt. Ten eerste kunnen dergelijke documenten een relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Ten tweede gaf uw schoonzus tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat zij niet wist of zij een taskara had (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 21). Het is opmerkelijk dat men zoiets niet zou weten. Bovendien meent u dat dit taskara's zijn die uitgereikt werden na jullie vertrek uit Afghanistan (CGVS, HC, p.6), terwijl uit de documenten kan worden opgemaakt dat deze van 24/02/1389 (14/05/2010) dateren, of ruim voor jullie beweerde vertrek uit Afghanistan. Ten derde blijkt uit de informatie dat frauduleuze identiteitsdocumenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Peshawar en in de Afghaanse steden zoals Kabul, waar u vijf maanden voor uw komst naar België zou zijn geweest. De taskara's van de ouders van uw schoonzus hebben evenmin enige bewijskracht. Zoals hierboven reeds opgemerkt, lijkt de vrouw op de taskara treffend op de vrouw die uw schoonzus kwam bezoeken na de bevalling van haar zoon, hier in België. De foto's, waarop u onder meer te zien bent tijdens een twee-of driedaagse bezoek aan Kabul, vormen geen enkel bewijs voor uw verblijf in Ghazni. Dat u een bezoek bracht aan Kabul en Ghazni, zoals u verklaart, wordt hierboven niet in twijfel getrokken. Bovendien is het nog maar de vraag waarom u, die uw hele leven in Ghazni zou hebben gewoond, slechts deze ene foto van uw aanwezigheid aldaar kan voorleggen. Verwacht mag worden dat u nog andere en/of oudere foto's kan voorleggen die aantonen dat u in Ghazni heeft geleefd. De foto van de overleden man vormt geen enkel bewijs voor de identiteit van deze persoon of voor de manier waarop deze persoon kwam te overlijden. De twee aktes die zouden zijn afgeleverd door een gurdwara in Ghazni, maken melding van uw huwelijk en van de dood van uw vader. Dergelijke attesten kunnen door eender wie en eender waar zijn opgesteld. Geen van de voorgelegde documenten kan uw geloofwaardigheid herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van M. K. J.:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Ghazni, hoofdstad van de gelijknamige provincie. U bent een Sikh van etnische origine. U bent niet naar school geweest. U bleef uw leven lang voornamelijk binnen in huis.

De vader van uw man S.(...) J.(...) V.(...) (CGVS 10/22643, O.V. 6.732.385) werd in 2007 door Talibs om het leven gebracht. Hij bracht op dat moment alcohol naar zijn goede vriend F.(...).

In 2008 bent u met V.(...) gehuwd. Jullie hebben een zoon die in België geboren is. Uw man hielp af en toe uw schoonbroer S.(...) J.(...) A.(...) (CGVS 10/22642, O.V. 6.732.382) in de textielzaak. Uw schoonbroer A.(...) werd enkele keren door Taliban aangevallen.

Omdat de situatie niet langer houdbaar was voor jullie, ondernam uw schoonbroer de nodige stappen om het land te verlaten. In Kabul vond hij een smokkelaar. Deze zorgde voor reisdocumenten. Eind 2010 zijn jullie uit Afghanistan weggegaan. Met uw man, uw schoonbroer uw schoonzus K.(...) J.(...) J.(...) (CGVS 10/22160, O.V. 6.749.207) en uw schoonmoeder K.(...) J.(...) M.(...) (CGVS 10/22641, O.V. 6.732.380) bent u naar Lahore gereisd. Via een voorts onbekende reisweg zijn jullie naar België gekomen.

Op 01/12/2010 gingen jullie asiel vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U stelt niet terug te kunnen naar Afghanistan waar de moslims het leven van de nog resterende Sikhbevolking onmogelijk maken. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van jullie asielaanvraag leggen jullie volgende documenten neer: uw Afghaanse identiteitsdocument (taskara), de taskara van uw man, de taskara van uw schoonbroer, de taskara van uw schoonmoeder, de taskara van uw schoonzus, de taskara's van uw ouders van uw die nog in Ghazni wonen, een huwelijksakte van de gurdwara van Ghazni, een attest van diezelfde gurdwara dat het overlijden van de vader van uw man bevestigt, enkele foto's waarop uw schoonbroer te zien is en een foto van uw overleden schoonvader.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor verwijst u naar de asielmotieven van uw schoonbroer. In de beslissing van uw schoonbroer wordt uitgelegd waarom deze asielmotieven niet geloofwaardig zijn. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient te worden gewezen op de vaststelling dat uw vrouw en uw schoonzus geen van beide Afghaanse landstalen machtig zijn. Zij drukken zich tijdens het gehoor uit in het Punjabi. Uw moeder stelt dat haar schoondochters het Dari slechts een beetje begrijpen (CGVS, moeder, p.5). Op haar Facebookpagina stelt uw schoonzus dat zij wel Hindi, Urdu en Engels spreekt (stuk 1 in

het administratief dossier). Dit zijn geen talen die door de Afghaanse bevolking gesproken worden. Uw jongere broer legde zijn gehoor eveneens in het Punjabi af. Hoewel hij stelt dat hij wel degelijk Dari kent, blijkt bijvoorbeeld dat hij geen cijfers in het Dari kan lezen (CGVS, broer, p.2). Voor iemand die in een winkel zou hebben gewerkt, is dit opmerkelijk. Dergelijke vaststellingen zijn een eerste belangrijke aanwijzing dat jullie niet in Ghazni hebben gewoond. Het is bijzonder opvallend dat iemand wel tal van talen spreekt (zoals het Engels, het Urdu, het Hindi of het Punjabi) maar geen van de in Afghanistan gebezigde talen machtig is.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van uw vrouw inderdaad is gebleken dat het niet aannemelijk is dat zij in Afghanistan heeft gewoond. Het Afghaanse woord voor provincie, "wolayat", is haar bijvoorbeeld niet bekend (CGVS, vrouw, p.6). Gevraagd naar provincies die aan Ghazni grenzen, noemt zij Kabul en Kandahar (CGVS, vrouw, p.6), die volgens de informatie evenwel geen grens met Ghazni delen. Provincies die wel rond Ghazni liggen, zoals Logar, Bamyan, Day Kundi, Zabul, Uruzgan, Paktia of Paktika noemt zij dan weer niet. Verder zegt uw vrouw dat zij al van de stad Mazar-i Sharif heeft gehoord, maar ze kan er niets over vertellen (CGVS, vrouw, p.6). Zij verklaart ook dat er Sikhs wonen in Jalalabad, maar in welke provincie Jalalabad ligt weet ze dan weer niet (CGVS, vrouw, p.6). Verder beweert uw vrouw dat jullie van Ghazni naar Pakistan reisden maar ze heeft geen idee of men dan al dan niet via Kabul moet (CGVS, vrouw, p.7). Dat er gordijnen in de auto waren, zoals uw vrouw argumenteert (CGVS, vrouw, p.7), biedt geen afdoende verklaring. Voorts kent zij behalve Pakistan geen enkel buurland van Afghanistan (CGVS, vrouw, p.7), wat wederom verbaast. Dergelijk manifeste gebrek aan kennis is zeer ongewoon voor iemand die uit Afghanistan zou afkomstig zijn.

Nog tijdens het gehoor blijkt dat uw vrouw nog nooit heeft gehoord van partijen als Harakat-e Islami en Hizb-e Wahdat (CGVS, vrouw, p.7,8), twee politieke partijen die volgens de aanwezige informatie nochtans zeer ruime aanhang genieten in uw beweerde regio van herkomst. Wat meer is, uw vrouw slaagt er niet in één van de nochtans talrijke politieke partijen die Afghanistan rijk is, bij naam te noemen (CGVS, vrouw, p.8). Bashar Dost, de Hazara-kandidaat die bij de recente presidentsverkiezingen van 2009 in Ghazni meer stemmen haalde dan Karzai en diens belangrijkste tegenstrever Abdullah Abdullah, is uw vrouw eveneens onbekend (CGVS, vrouw, p.8). Ook dergelijk gebrek aan kennis van de politieke situatie in jullie land van herkomst is zeer verwonderlijk.

Verder dient te worden opgemerkt dat uit het Facebookprofiel kan worden opgemaakt dat uw schoonzus niet in Afghanistan is opgegroeid. Ten eerste blijkt uit haar profiel (onder de naam S.(...) K.(...)) dat zij dit in februari 2009, of bijna twee jaar voor haar beweerde vertrek uit Afghanistan, heeft opgemaakt (stuk 2). Als u de vraag gesteld wordt hoe u dergelijk iets verklaart, zegt u dat zij misschien met uw broer naar internetshops in Ghazni ging (CGVS, H(er)C(onvocatie), p.2). Gelet op de levensomstandigheden van jullie vrouwen die u en uw broer tijdens het eerste gehoor schetsten, komt zulks niet geloofwaardig over. Bovendien is het niet waarschijnlijk dat een Sikh vrouw in Ghazni, volgens u afgezonderd van de buitenwereld, gemakkelijke woordspelingen (nota bene in het Engels) zoals "If people from Poland are called Poles, why aren't people from Holland called Holes" (31/05/2010) zou posten (stuk 3). Ook voor het feit dat zij op haar pagina stelt dat zij school liep in MGPS (Maheshwari Girls Public School) in Jaipur (India) (stuk 1), geeft u geen verklaring (CGVS, HC, p.3). Het is overigens merkwaardig dat iemand die in 2009 en 2010 in Afghanistan zou hebben gewoond, in die jaren aangeeft een fan te zijn van Delhi Nightlife, van de Indische gsm-netwerkbeheerder Tata Docomo, van de Indische modeontwerper Satya Paul en dergelijke meer (stuk 4). Voorts publiceert uw schoonzus na de geboorte van haar zoon, toen jullie al in België waren, foto's waarop zij te zien is in het bijzijn van enkele mensen en haar kind dat in België geboren werd (stuk 5). Als het Commissariaat-generaal u confronteert met de vaststelling dat de vrouw links van haar bijzonder goed lijkt op haar moeder (zie foto op de taskara), die volgens jullie verklaringen nog in Ghazni zou wonen, ontkent u louter. Op de vraag wie deze vrouw dan wel is, kan u echter geen antwoord geven (CGVS, HC, p.2). Dit is zeer merkwaardig. Bovendien blijkt enkele dagen na het gehoor van 05/12/2012 dat de Facebookprofielen uzelf (stuk 6), van uw schoonzus (stuk 1) en van uw broer (stuk 7) niet langer actief zijn. Dit kan enkel maar worden beschouwd als een bevestiging van het vermoeden dat jullie belangrijke informatie, zoals uw mogelijke herkomst uit India, achterhouden.

De vaststelling dat het internetgebruik van uw schoonzus aantoont dat zij wellicht in India heeft gewoond, leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat haar kennis van de situatie in Ghazni is ingestudeerd.

Dit blijkt overigens als wordt gepeild naar kennis die onder de noemer dagelijks leven kan worden gerangschikt. Zo kent uw schoonzus de namen van de burenen niet (CGVS, schoonzus, p.3). Evenzo kon worden vastgesteld dat uw vrouw, behalve ene A.(...), geen enkele naam van een moslim kan noemen. De namen van de moslimburenen zijn haar evenzeer onbekend (CGVS, vrouw, p.8). Uw broer kent behalve de al vermelde A.(...), de in jullie relaas figurerende F.(...) en ene M.(...) geen moslims bij naam (CGVS, broer, p.4), wat eveneens opmerkelijk is voor iemand die al die jaren in Ghazni zou hebben gewoond. Hetzelfde kan over uw verklaringen worden gezegd. Zo zou u

een handelszaak hebben gehad maar u kent slechts twee van uw leveranciers bij naam. U verklaart voorts dat uw vader stoffen ging kopen in Kabul maar u weet niet wie zijn contacten in Kabul waren (CGVS, p.4). Als wordt gevraagd naar namen van moslimwinkeliers op de markt, kan u enkel "Raouf" noemen (CGVS, p.4). Verder is het niet aannemelijk dat een winkelier geen enkele van zijn klanten bij naam zou kennen, zoals blijkt (CGVS, p.4). Dergelijke verklaringen tonen aan dat u geen textielzaak uitbaatte in de stad Ghazni.

Nog andere verklaringen tonen aan dat jullie niet in Ghazni hebben gewoond. Zo verklaarde uw moeder voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij haar hele leven in de stad Ghazni woonde, maar voegde zij eraan toe dat zij het adres in Ghazni (volgens u straat twee in de wijk Shamir) niet kent maar dat haar zonen dit wel weten (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 9). Van iemand die van de geboorte tot haar vertrek op hetzelfde adres zou hebben gewoond, mag worden verwacht dat zij deze woonplaats precies kan situeren. Wanneer het Commissariaat-generaal namen van provincies vraagt, noemen zowel uw vrouw (CGVS, vrouw, p.5) als uw schoonzus (CGVS, schoonzus, p.5) enkel Kabul en Kandahar. Verder noemt uw schoonzus wel enkele districten van Ghazni, maar in welke van die districten de Pashtounse bevolking voornamelijk leeft, is haar dan weer onbekend (CGVS, schoonzus, p.5). Dergelijke oppervlakkige kennis bevestigt dat jullie een en ander hebben ingestudeerd maar dat jullie niet op de hoogte zijn van enkele evidente zaken die een inwoner van Ghazni wel zal weten.

Ook uit uw verklaringen blijkt dat uw kennis niet authentiek is. U weet bijvoorbeeld dat Osman Osmani de gouverneur van Ghazni was, maar gevraagd naar de reputatie van de man bij de bevolking, stelt u louter dat er goed over hem werd gesproken en dat hij veel heeft gedaan voor Ghazni. U rept evenwel met geen woord over de corruptie en het machtsmisbruik die hem verweten werden (CGVS, p.7). Zo zou hij betrokken zijn geweest bij de verkoop van valse paspoorten, de diefstal van olieladingen, de smokkel van chromiet en andere duistere zaakjes en vroeg de provincieraad in april 2009 zijn schorsing. Er mag worden vanuit gegaan dat een persoon die als winkelier volop aan het maatschappelijk leven deelnam, een en ander over dergelijke beschuldigingen moet hebben vernomen. Voorts kan verwezen worden naar jullie merkwaardige houding als wordt gevraagd naar welke landen jullie familieleden zijn uitgeweken. U stelt bijvoorbeeld dat twee ooms aan moeders kant (S.(...) en D.(...) S.(...)) in een vreemd land verblijven maar u beweert niet te weten welk land dat is (CGVS, HC, p.3). Uw moeder verklaart dat haar broers Afghanistan verlieten maar dat ze niet weet waar zij wonen (CGVS, moeder, p.2). Uw vrouw stelde eveneens dat zij ooms en tantes in derde landen heeft en wil evenmin preciseren waar die mensen dan zouden wonen (CGVS, vrouw, p.8,9). Dat jullie hiervan niet op de hoogte zouden zijn, is niet geloofwaardig. Als u wordt geconfronteerd met het Facebookprofiel van D.(...) M.(...), woonachtig in het Verenigd Koninkrijk, wil u niet meer kwijt dan dat hij tot uw "qaum" behoort (CGVS, HC, p.4). Op de vraag wie de twee kinderen zijn op de foto die D.(...) M.(...) postte, geeft u geen antwoord (CGVS, HC, p.4), hoewel uit de commentaren van u en uw broer op deze foto blijkt dat jullie deze kinderen zeer goed kennen (stuk 8). Wanneer voorts aan u het Facebookprofiel van R.(...) S.(...) M.(...) wordt voorgelegd (stuk 9), zegt u dat het misschien een oom van uw vrouw is (CGVS, HC, p.4). Dat u hieromtrent niet zeker zou zijn, is niet ernstig, te meer blijkt dat u bevriend bent met deze man die eveneens in het Verenigd Koninkrijk woont. De vaststelling dat u over de aanwezigheid van uw familieleden in derde landen bijzonder geheimzinnig blijft doen, ondergraaft uw geloofwaardigheid.

Nog merkwaardiger wordt het als het Commissariaat-generaal u confronteert met een foto van een man waarop u reageerde met de woorden: "miss you papa" (stuk 10). Gedurende zeer geruime tijd bekijkt u deze foto met uw bijhorende commentaar waarna u zegt: "Wie schreef dit? Heb ik dat geschreven? Het is niet mijn vader." Vervolgens zegt u niet te weten waarom u zoiets geschreven heeft (CGVS, HC, p.3). Dit alles is hoogst eigenaardig. Bovendien verklaart u niet wie deze man, die gefotografeerd werd op een locatie die ook u doet vermoeden dat het ergens in India moet zijn (CGVS, HC, p.3), dan wel zou zijn. Wanneer u verder wordt geconfronteerd met enkele foto's van enkele kinderen en diezelfde man (stukken 11 en 12), waarbij u opnieuw een commentaar postte, gooit u het plots over een andere boeg en zegt u dat uw vrouw dergelijke zaken schreef en de man op de foto "papa" noemde (CGVS, HC, p.3). Dergelijke inconsistente en warrige verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid verder.

Uit bovenstaande argumentatie kan worden afgeleid dat u, in tegenstelling tot wat u en uw familieleden beweren, wel degelijk op de hoogte bent van de verblijfplaatsen van uw familieleden. Bovendien blijkt uit de aanwezige informatie dat uw vader meer dan waarschijnlijk in India verblijft. Dat u zelf geen duidelijkheid biedt over wie de man op de foto's zou zijn, versterkt dat vermoeden alleen maar. Eens te meer blijkt dat het niet geloofwaardig is dat u en uw familieleden vanuit Afghanistan naar België gekomen zijn.

Ook het feit dat u en uw familieleden geen enkele informatie over jullie reisweg wensen te geven, versterkt het vermoeden dat jullie vanuit een ander land dan Afghanistan naar België zijn

gereisd. U zegt dat jullie eerst naar Lahore (Pakistan) gereisd zijn. U zegt niet te weten waar het vliegtuig dat u in Lahore nam, u naartoe bracht (CGVS, p.3) of met welke vliegtuigmaatschappij jullie deze trip maakten (CGVS, p.3). Ook over het vervolg van uw reisweg zegt u helemaal niets te weten (CGVS, p.3). U stelt niet te weten waar een tweede vliegtuig u naartoe bracht (CGVS, p.3). U voegt er aan toe dat u ook niet zeker weet met welke paspoorten of onder welke naam of nationaliteit jullie deze reis maakten (CGVS, p.3). Gelet op de veiligheids- en identiteitscontroles die bij binnenkomst op een luchthaven systematisch worden gevoerd, is dergelijke voorgehouden onwetendheid niet geloofwaardig. Herhaaldelijk bood het Commissariaat-generaal u de kans uw verklaringen bij te sturen en meer informatie omtrent uw reisweg en reisdocumenten te verschaffen (CGVS, HC, p.2). Dat u volhardt en hierover geen verdere details wenst prijs te geven, versterkt de bedrieglijkheid van uw asielaanvraag alleen maar. Ook tijdens de gehoren met uw familieleden is gebleken dat geen van hen omtrent jullie reisweg en de gebruikte reisdocumenten enige klaarheid wil scheppen.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor is inderdaad gebleken dat aan uw problemen met moslims geen geloof kan worden gehecht. Uw verklaringen over deze feiten zijn immers bijzonder vaag. Zo zou uw vader zijn vermoord toen hij alcohol meebracht. Deze alcohol zou voor zijn vriend F.(...) zijn bestemd. Als uw broer wordt gevraagd hoe uw vader die F.(...) kende, zegt uw broer dat hij dit niet weet (CGVS, broer, p.7). Verder verklaarde uw broer voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader alcohol en opium verkocht om het gezin te onderhouden (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 5). Nu verklaart uw broer dat uw vader helemaal niets verkocht (CGVS, broer, p.7). Zelf meent u ook dat het om een vriendendienst ging (CGVS, p.6). Nochtans verklaarde u eerder ook dat uw vader een smokkelaar van illegale goederen (hasj, opium en alcohol) was (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 5). Dat u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal niet langer melding maakt van zijn hasj- en opiumsmokkel, is opnieuw veelzeggend. Bovendien werd eerder in deze beslissing al verwezen naar het feit dat uit uw commentaren op het Facebook blijkt dat het waarschijnlijker is dat uw vader in leven is en ergens in India woont. Dit bevestigt alleen maar dat de geloofwaardigheid van jullie verklaringen nihil is.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerminst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermd te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het

gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reël binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt, vermogen bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. De oude taskara's van uzelf en van uw broer dateren van 1985. Deze vormen bijgevolg geen enkel bewijs voor uw verblijf in Afghanistan in de afgelopen decennia. Ook de taskara van uw moeder betreft een oud document. Wat de taskara's van uw vrouw en schoonzus betreft, dient het volgende te worden opgemerkt. Ten eerste kunnen dergelijke documenten een relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Ten tweede gaf uw schoonzus tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat zij niet wist of zij een taskara had (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 21). Het is opmerkelijk dat men zoiets niet zou weten. Bovendien meent u dat dit taskara's zijn die uitgereikt werden na jullie vertrek uit Afghanistan (CGVS, HC, p.6), terwijl uit de documenten kan worden opgemaakt dat deze van 24/02/1389 (14/05/2010) dateren, of ruim voor jullie beweerde vertrek uit Afghanistan. Ten derde blijkt uit de informatie dat frauduleuze identiteitsdocumenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Peshawar en in de Afghaanse steden zoals Kabul, waar u vijf maanden voor uw komst naar België zou zijn geweest. De taskara's van de ouders van uw schoonzus hebben evenmin enige bewijskracht. Zoals hierboven reeds opgemerkt, lijkt de vrouw op de taskara treffend op de vrouw die uw schoonzus kwam bezoeken na de bevalling van haar zoon, hier in België. De foto's, waarop u onder meer te zien bent tijdens een twee-of driedaagse bezoek aan Kabul, vormen geen enkel bewijs voor uw verblijf in Ghazni. Dat u een bezoek bracht aan Kabul en Ghazni, zoals u verklaart, wordt hierboven niet in twijfel getrokken. Bovendien is het nog maar de vraag waarom u, die uw hele leven in Ghazni zou hebben gewoond, slechts deze ene foto van uw aanwezigheid aldaar kan voorleggen. Verwacht mag worden dat u nog andere en/of oudere foto's kan voorleggen die aantonen dat u in Ghazni heeft geleefd. De foto van de overleden man vormt geen enkel bewijs voor de identiteit van deze persoon of voor de manier waarop deze persoon kwam te overlijden. De twee aktes die zouden zijn afgeleverd door een gurdwara in Ghazni, maken melding van uw huwelijk en van de dood van uw vader. Dergelijke attesten kunnen door eender wie en eender waar zijn opgesteld. Geen van de voorgelegde documenten kan uw geloofwaardigheid herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van M. K. J.:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Ghazni, hoofdstad van de gelijknamige provincie. U bent een Sikh van etnische origine. U was huisvrouw. U bleef meestal binnen in huis.

Uw man werd in 2007 door Talibs om het leven gebracht. Hij bracht op dat moment alcohol naar zijn goede vriend F.(...). U heeft twee zonen. S.(...) J.(...) V.(...) (CGVS 10/22643, O.V. 6.732.385) en S.(...) J.(...) A.(...) (CGVS 10/22642, O.V. 6.732.382) zijn met u naar België meegekomen. V.(...) is gehuwd met K.(...) J.(...) M.(...) (CGVS 10/22643/B, O.V. 6.732.385), A.(...) is gehuwd met K.(...) J.(...) J.(...) (CGVS 10/22160, O.V. 6.749.207). In België zijn uw beide zonen vader geworden.

Na de dood van uw man en nadat ook uw zoon A.(...) twee keer door de Taliban werd aangevallen, ondernam A.(...) de nodige stappen om het land te verlaten. In Kabul vond hij een smokkelaar. Deze zorgde voor reisdocumenten. Eind 2010 zijn jullie uit Afghanistan weggegaan. Met uw twee zonen en twee schoondochters bent u naar Lahore gereisd. Via een voorts onbekende reisweg zijn jullie naar België gekomen.

Op 01/12/2010 gingen jullie asiel vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U stelt niet terug te kunnen naar Afghanistan waar de moslims het leven van de nog resterende Sikhbevolking onmogelijk maken. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van jullie asielaanvraag leggen jullie volgende documenten neer: uw Afghaanse identiteitsdocument (taskara), de taskara's van uw zonen, de taskara's van uw schoondochters en de taskara's van de ouders van uw schoondochter M.(...) die nog in Ghazni wonen, een huwelijksakte van de gurdwara van Ghazni, een attest van diezelfde gurdwara dat het overlijden van uw man bevestigt, enkele foto's waarop uw zoon A.(...) te zien is en een foto van uw overleden man.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor verwijst u naar de asielmotieven van uw zoon A.(...). In de beslissing van uw zoon wordt uitgelegd waarom deze asielmotieven niet geloofwaardig zijn. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient te worden gewezen op de vaststelling dat uw vrouw en uw schoonzus geen van beide Afghaanse landstalen machtig zijn. Zij drukken zich tijdens het gehoor uit in het Punjabi. Uw moeder stelt dat haar schoondochters het Dari slechts een beetje begrijpen (CGVS, moeder, p.5). Op haar Facebookpagina stelt uw schoonzus dat zij wel Hindi, Urdu en Engels spreekt (stuk 1 in het administratief dossier). Dit zijn geen talen die door de Afghaanse bevolking gesproken worden. Uw jongere broer legde zijn gehoor eveneens in het Punjabi af. Hoewel hij stelt dat hij wel degelijk Dari kent, blijkt bijvoorbeeld dat hij geen cijfers in het Dari kan lezen (CGVS, broer, p.2). Voor iemand die in een winkel zou hebben gewerkt, is dit opmerkelijk. Dergelijke vaststellingen zijn een eerste belangrijke aanwijzing dat jullie niet in Ghazni hebben gewoond. Het is bijzonder opvallend dat iemand wel tal van talen spreekt (zoals het Engels, het Urdu, het Hindi of het Punjabi) maar geen van de in Afghanistan gebezigde talen machtig is.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van uw vrouw inderdaad is gebleken dat het niet aannemelijk is dat zij in Afghanistan heeft gewoond. Het Afghaanse woord voor provincie, "wolyat", is haar bijvoorbeeld niet bekend (CGVS, vrouw, p.6). Gevraagd naar provincies die aan Ghazni grenzen, noemt zij Kabul en Kandahar (CGVS, vrouw, p.6), die volgens de informatie evenwel geen grens met Ghazni delen. Provincies die wel rond Ghazni liggen, zoals Logar, Bamyan, Day Kundi, Zabul, Uruzgan, Paktia of Paktika noemt zij dan weer niet. Verder zegt uw vrouw dat zij al van de stad Mazar-i Sharif heeft gehoord, maar ze kan er niets over vertellen (CGVS, vrouw, p.6). Zij verklaart ook dat er Sikhs wonen in Jalalabad, maar in welke provincie Jalalabad ligt weet ze dan weer niet (CGVS, vrouw, p.6). Verder beweert uw vrouw dat jullie van Ghazni naar Pakistan reisden maar ze heeft geen idee of men dan al dan niet via Kabul moet (CGVS, vrouw, p.7). Dat er gordijnen in de auto waren, zoals uw vrouw argumenteert (CGVS, vrouw, p.7), biedt geen afdoende verklaring. Voorts kent zij behalve Pakistan geen enkel buurland van Afghanistan (CGVS, vrouw, p.7), wat wederom verbaast. Dergelijk manifeeste gebrek aan kennis is zeer ongewoon voor iemand die uit Afghanistan zou afkomstig zijn.

Nog tijdens het gehoor blijkt dat uw vrouw nog nooit heeft gehoord van partijen als Harakat-e Islami en Hizb-e Wahdat (CGVS, vrouw, p.7,8), twee politieke partijen die volgens de aanwezige informatie nochtans zeer ruime aanhang genieten in uw beweerde regio van herkomst. Wat meer is, uw vrouw slaagt er niet in één van de nochtans talrijke politieke partijen die Afghanistan rijk is, bij naam te noemen (CGVS, vrouw, p.8). Bashar Dost, de Hazara-kandidaat die bij de recente presidentsverkiezingen van 2009 in Ghazni meer stemmen haalde dan Karzai en diens belangrijkste tegenstrever Abdullah Abdullah, is uw vrouw eveneens onbekend (CGVS, vrouw, p.8). Ook dergelijk gebrek aan kennis van de politieke situatie in jullie land van herkomst is zeer verwonderlijk.

Verder dient te worden opgemerkt dat uit het Facebookprofiel kan worden opgemaakt dat uw schoonzus niet in Afghanistan is opgegroeid. Ten eerste blijkt uit haar profiel (onder de naam S.(...) K.(...)) dat zij dit in februari 2009, of bijna twee jaar voor haar beweerde vertrek uit Afghanistan, heeft opgemaakt (stuk 2). Als u de vraag gesteld wordt hoe u dergelijk iets verklaart, zegt u dat zij misschien met uw broer naar internetshops in Ghazni ging (CGVS, H(er)C(onvocatie), p.2). Gelet op de levensomstandigheden van jullie vrouwen die u en uw broer tijdens het eerste gehoor schetsten, komt zulks niet geloofwaardig over. Bovendien is het niet waarschijnlijk dat een Sikh vrouw in Ghazni, volgens u afgezonderd van de buitenwereld, gemakkelijke woordspelingen (nota bene in het Engels) zoals "If people from Poland are called Poles, why aren't people from Holland called Holes" (31/05/2010) zou posten (stuk 3). Ook voor het feit dat zij op haar pagina stelt dat zij school liep in MGPS (Maheshwari Girls Public School) in Jaipur (India) (stuk 1), geeft u geen verklaring (CGVS, HC, p.3). Het is overigens merkwaardig dat iemand die in 2009 en 2010 in Afghanistan zou hebben gewoond, in die jaren aangeeft een fan te zijn van Delhi Nightlife, van de Indische gsm-netwerkbeheerder Tata Docomo, van de Indische modeontwerper Satya Paul en dergelijke meer (stuk 4). Voorts publiceert uw schoonzus na de geboorte van haar zoon, toen jullie al in België waren, foto's waarop zij te zien is in het bijzijn van enkele mensen en haar kind dat in België geboren werd (stuk 5). Als het Commissariaat-generaal u confronteert met de vaststelling dat de vrouw links van haar bijzonder goed lijkt op haar moeder (zie foto op de taskara), die volgens jullie verklaringen nog in Ghazni zou wonen, ontkent u louter. Op de vraag wie deze vrouw dan wel is, kan u echter geen antwoord geven (CGVS, HC, p.2). Dit is zeer merkwaardig. Bovendien blijkt enkele dagen na het gehoor van 05/12/2012 dat de Facebookprofielen uzelf (stuk 6), van uw schoonzus (stuk 1) en van uw broer (stuk 7) niet langer actief zijn. Dit kan enkel maar worden beschouwd als een bevestiging van het vermoeden dat jullie belangrijke informatie, zoals uw mogelijke herkomst uit India, achterhouden.

De vaststelling dat het internetgebruik van uw schoonzus aantoont dat zij wellicht in India heeft gewoond, leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat haar kennis van de situatie in Ghazni is ingestudeerd.

Dit blijkt overigens als wordt gepeild naar kennis die onder de noemer dagelijks leven kan worden gerangschikt. Zo kent uw schoonzus de namen van de burens niet (CGVS, schoonzus, p.3). Evenzo kon worden vastgesteld dat uw vrouw, behalve ene A.(...), geen enkele naam van een moslim

kan noemen. De namen van de moslimburen zijn haar evenzeer onbekend (CGVS, vrouw, p.8). Uw broer kent behalve de al vermelde A(...), de in jullie relaas figurerende F(...) en ene M(...) geen moslims bij naam (CGVS, broer, p.4), wat eveneens opmerkelijk is voor iemand die al die jaren in Ghazni zou hebben gewoond. Hetzelfde kan over uw verklaringen worden gezegd. Zo zou u een handelszaak hebben gehad maar u kent slechts twee van uw leveranciers bij naam. U verklaart voorts dat uw vader stoffen ging kopen in Kabul maar u weet niet wie zijn contacten in Kabul waren (CGVS, p.4). Als wordt gevraagd naar namen van moslimwinkeliers op de markt, kan u enkel "Raouf" noemen (CGVS, p.4). Verder is het niet aannemelijk dat een winkelier geen enkele van zijn klanten bij naam zou kennen, zoals blijkt (CGVS, p.4). Dergelijke verklaringen tonen aan dat u geen textielzaak uitbaatte in de stad Ghazni.

Nog andere verklaringen tonen aan dat jullie niet in Ghazni hebben gewoond. Zo verklaarde uw moeder voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij haar hele leven in de stad Ghazni woonde, maar voegde zij eraan toe dat zij het adres in Ghazni (volgens u straat twee in de wijk Shamir) niet kent maar dat haar zonen dit wel weten (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 9). Van iemand die van de geboorte tot haar vertrek op hetzelfde adres zou hebben gewoond, mag worden verwacht dat zij deze woonplaats precies kan situeren. Wanneer het Commissariaat-generaal namen van provincies vraagt, noemen zowel uw vrouw (CGVS, vrouw, p.5) als uw schoonzus (CGVS, schoonzus, p.5) enkel Kabul en Kandahar. Verder noemt uw schoonzus wel enkele districten van Ghazni, maar in welke van die districten de Pashtounse bevolking voornamelijk leeft, is haar dan weer onbekend (CGVS, schoonzus, p.5). Dergelijke oppervlakkige kennis bevestigt dat jullie een en ander hebben ingestudeerd maar dat jullie niet op de hoogte zijn van enkele evidente zaken die een inwoner van Ghazni wel zal weten.

Ook uit uw verklaringen blijkt dat uw kennis niet authentiek is. U weet bijvoorbeeld dat Osman Osmani de gouverneur van Ghazni was, maar gevraagd naar de reputatie van de man bij de bevolking, stelt u louter dat er goed over hem werd gesproken en dat hij veel heeft gedaan voor Ghazni. U rept evenwel met geen woord over de corruptie en het machtsmisbruik die hem verweten werden (CGVS, p.7). Zo zou hij betrokken zijn geweest bij de verkoop van valse paspoorten, de diefstal van olieladingen, de smokkel van chromiet en andere duistere zaakjes en vroeg de provincieraad in april 2009 zijn schorsing. Er mag worden vanuit gegaan dat een persoon die als winkelier volop aan het maatschappelijk leven deelnam, een en ander over dergelijke beschuldigingen moet hebben vernomen. Voorts kan verwezen worden naar jullie merkwaardige houding als wordt gevraagd naar welke landen jullie familieleden zijn uitgeweken. U stelt bijvoorbeeld dat twee ooms aan moeders kant (S(...) en D(...) S(...)) in een vreemd land verblijven maar u beweert niet te weten welk land dat is (CGVS, HC, p.3). Uw moeder verklaart dat haar broers Afghanistan verlieten maar dat ze niet weet waar zij wonen (CGVS, moeder, p.2). Uw vrouw stelde eveneens dat zij ooms en tantes in derde landen heeft en wil evenmin preciseren waar die mensen dan zouden wonen (CGVS, vrouw, p.8,9). Dat jullie hiervan niet op de hoogte zouden zijn, is niet geloofwaardig. Als u wordt geconfronteerd met het Facebookprofiel van D(...) M(...), woonachtig in het Verenigd Koninkrijk, wil u niet meer kwijt dan dat hij tot uw "qaum" behoort (CGVS, HC, p.4). Op de vraag wie de twee kinderen zijn op de foto die D(...) M(...) postte, geeft u geen antwoord (CGVS, HC, p.4), hoewel uit de commentaren van u en uw broer op deze foto blijkt dat jullie deze kinderen zeer goed kennen (stuk 8). Wanneer voorts aan u het Facebookprofiel van R(...) S(...) M(...) wordt voorgelegd (stuk 9), zegt u dat het misschien een oom van uw vrouw is (CGVS, HC, p.4). Dat u hieromtrent niet zeker zou zijn, is niet ernstig, te meer blijkt dat u bevriend bent met deze man die eveneens in het Verenigd Koninkrijk woont. De vaststelling dat u over de aanwezigheid van uw familieleden in derde landen bijzonder geheimzinnig blijft doen, ondergraaft uw geloofwaardigheid.

Nog merkwaardiger wordt het als het Commissariaat-generaal u confronteert met een foto van een man waarop u reageerde met de woorden: "miss you papa" (stuk 10). Gedurende zeer geruime tijd bekijkt u deze foto met uw bijhorende commentaar waarna u zegt: "Wie schreef dit? Heb ik dat geschreven? Het is niet mijn vader." Vervolgens zegt u niet te weten waarom u zoiets geschreven heeft (CGVS, HC, p.3). Dit alles is hoogst eigenaardig. Bovendien verklaart u niet wie deze man, die gefotografeerd werd op een locatie die ook u doet vermoeden dat het ergens in India moet zijn (CGVS, HC, p.3), dan wel zou zijn. Wanneer u verder wordt geconfronteerd met enkele foto's van enkele kinderen en diezelfde man (stukken 11 en 12), waarbij u opnieuw een commentaar postte, gooit u het plots over een andere boeg en zegt u dat uw vrouw dergelijke zaken schreef en de man op de foto "papa" noemde (CGVS, HC, p.3). Dergelijke inconsistente en warrige verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid verder.

Uit bovenstaande argumentatie kan worden afgeleid dat u, in tegenstelling tot wat u en uw familieleden beweren, wel degelijk op de hoogte bent van de verblijfplaatsen van uw familieleden. Bovendien blijkt uit de aanwezige informatie dat uw vader meer dan waarschijnlijk in India verblijft. Dat u zelf geen duidelijkheid biedt over wie de man op de foto's zou zijn, versterkt dat vermoeden alleen maar.

Eens te meer blijkt dat het niet geloofwaardig is dat u en uw familieleden vanuit Afghanistan naar België gekomen zijn.

Ook het feit dat u en uw familieleden geen enkele informatie over jullie reisweg wensen te geven, versterkt het vermoeden dat jullie vanuit een ander land dan Afghanistan naar België zijn gereisd. U zegt dat jullie eerst naar Lahore (Pakistan) gereisd zijn. U zegt niet te weten waar het vliegtuig dat u in Lahore nam, u naartoe bracht (CGVS, p.3) of met welke vliegtuigmaatschappij jullie deze trip maakten (CGVS, p.3). Ook over het vervolg van uw reisweg zegt u helemaal niets te weten (CGVS, p.3). U stelt niet te weten waar een tweede vliegtuig u naartoe bracht (CGVS, p.3). U voegt er aan toe dat u ook niet zeker weet met welke paspoorten of onder welke naam of nationaliteit jullie deze reis maakten (CGVS, p.3). Gelet op de veiligheids- en identiteitscontroles die bij binnenkomst op een luchthaven systematisch worden gevoerd, is dergelijke voorgehouden onwetendheid niet geloofwaardig. Herhaaldelijk bood het Commissariaat-generaal u de kans uw verklaringen bij te sturen en meer informatie omtrent uw reisweg en reisdocumenten te verschaffen (CGVS, HC, p.2). Dat u volhardt en hierover geen verdere details wenst prijs te geven, versterkt de bedrieglijkheid van uw asielaanvraag alleen maar. Ook tijdens de gehoren met uw familieleden is gebleken dat geen van hen omtrent jullie reisweg en de gebruikte reisdocumenten enige klaarheid wil scheppen.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tijdens het gehoor is inderdaad gebleken dat aan uw problemen met moslims geen geloof kan worden gehecht. Uw verklaringen over deze feiten zijn immers bijzonder vaag. Zo zou uw vader zijn vermoord toen hij alcohol meebracht. Deze alcohol zou voor zijn vriend F.(...) zijn bestemd. Als uw broer wordt gevraagd hoe uw vader die F.(...) kende, zegt uw broer dat hij dit niet weet (CGVS, broer, p.7). Verder verklaarde uw broer voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader alcohol en opium verkocht om het gezin te onderhouden (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 5). Nu verklaart uw broer dat uw vader helemaal niets verkocht (CGVS, broer, p.7). Zelf meent u ook dat het om een vriendendienst ging (CGVS, p.6). Nochtans verklaarde u eerder ook dat uw vader een smokkelaar van illegale goederen (hasj, opium en alcohol) was (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 5). Dat u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal niet langer melding maakt van zijn hasj- en opiumsmokkel, is opnieuw veelzeggend. Bovendien werd eerder in deze beslissing al verwezen naar het feit dat uit uw commentaren op het Facebook blijkt dat het waarschijnlijker is dat uw vader in leven is en ergens in India woont. Dit bevestigt alleen maar dat de geloofwaardigheid van jullie verklaringen nihil is.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerminst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of

de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotive en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt, vermogen bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. De oude taskara's van uzelf en van uw broer dateren van 1985. Deze vormen bijgevolg geen enkel bewijs voor uw verblijf in Afghanistan in de afgelopen decennia. Ook de taskara van uw moeder betreft een oud document. Wat de taskara's van uw vrouw en schoonzus betreft, dient het volgende te worden opgemerkt. Ten eerste kunnen dergelijke documenten een relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Ten tweede gaf uw schoonzus tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat zij niet wist of zij een taskara had (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 21). Het is opmerkelijk dat men zoiets niet zou weten. Bovendien meent u dat dit taskara's zijn die uitgereikt werden na jullie vertrek uit Afghanistan (CGVS, HC, p.6), terwijl uit de documenten kan worden opgemaakt dat deze van 24/02/1389 (14/05/2010) dateren, of ruim voor jullie beweerde vertrek uit Afghanistan. Ten derde blijkt uit de informatie dat frauduleuze identiteitsdocumenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Peshawar en in de Afghaanse steden zoals Kabul, waar u vijf maanden voor uw komst naar België zou zijn geweest. De taskara's van de ouders van uw schoonzus hebben evenmin enige bewijskracht. Zoals hierboven reeds opgemerkt, lijkt de vrouw op de taskara treffend op de vrouw die uw schoonzus kwam bezoeken na de bevalling van haar zoon, hier in België. De foto's, waarop u onder meer te zien bent tijdens een twee-of driedaagse bezoek aan Kabul, vormen geen enkel bewijs voor uw verblijf in Ghazni. Dat u een bezoek bracht aan Kabul en Ghazni, zoals u verklaart, wordt hierboven niet in twijfel getrokken. Bovendien is het nog maar de vraag waarom u, die uw hele leven in Ghazni zou hebben gewoond, slechts deze ene foto van uw aanwezigheid aldaar kan voorleggen. Verwacht mag worden dat u nog andere en/of oudere foto's kan voorleggen die aantonen dat u in Ghazni heeft geleefd. De foto van de overleden man vormt geen enkel bewijs voor de identiteit van deze persoon of voor de manier waarop deze persoon kwam te overlijden. De twee aktes die zouden zijn afgeleverd door een gurdwara in Ghazni, maken melding van uw huwelijk en van de dood van uw vader. Dergelijke attesten kunnen door eender wie en eender waar zijn opgesteld. Geen van de voorgelegde documenten kan uw geloofwaardigheid herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, passen verzoekers de verschillende elementen uit de definitie van het begrip ‘vluchteling’ toe op hun eigen situatie, waarbij zij een poging ondernemen om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, en de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, voeren verzoekers aan dat zij afkomstig zijn uit Ghazni, een regio in Afghanistan die tot op vandaag als onveilig wordt beschouwd wegens de vele veiligheidsincidenten. Zij stellen niet alleen te vrezen ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet omwille van de algemene veiligheidssituatie maar tevens omwille van hun religie. In Afghanistan worden Sikhs immers gediscrimineerd en op een vernederende manier behandeld. Ook is er willekeurig geweld ten aanzien van de Sikhs, aldus nog verzoekers.

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een Algemeen Ambtsbericht Afghanistan van juli 2012, een attest van huwelijk van eerste en tweede verzoekende partij, een attest van huwelijk van derde en vierde verzoekende partij en een aantal foto's.

2.4. Blijkens de bestreden beslissingen wordt de asielaanvraag van verzoekers geweigerd omdat (i) aan hun verklaringen omtrent hun verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, zoals uitvoerig en gedetailleerd wordt toegelicht, zij bijzonder geheimzinnig blijven doen over de aanwezigheid van hun familieleden in derde landen en zij geen klaarheid scheppen omtrent hun reisweg en de gebruikte reisdocumenten zodat moet worden besloten dat aan hun asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met hun voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en zij aan de hand van hun verklaringen of documenten hun nood aan bescherming niet aannemelijk hebben gemaakt, (ii) aan hun problemen met moslims geen geloof kan worden gehecht gelet op de vage en tegenstrijdige verklaringen die eerste en derde verzoekende partij hierover afleggen, (iii) de loutere vaststelling dat zij over de Afgaanse nationaliteit beschikken en hindoe/sikh zijn niet volstaat om hen de status van vluchteling toe te kennen en (iv) de door hen voorgelegde documenten niet vermogen bovenstaande appreciatie te wijzigen, zoals omstandig wordt uiteengezet.

Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt aldus dat, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, zij wel degelijk in de mogelijkheid verkeren om de materiële motivering te toetsen. Dit blijkt overigens eveneens uit het feit dat verzoekers kritiek uiten op de verschillende weigeringsmotieven en daarbij een poging ondernemen om deze te ontkrachten.

2.5. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissingen heeft gesteund.

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij/zij aantonen dat

zijn/haar aanvraag gerechtvaardigd is. Hij/zij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn/haar verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn/haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

2.7. Waar verzoekers stellen dat de asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch niet moet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad, benadrukt de Raad dat verzoekers met hun stelling voorbijgaan aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers hun voorgehouden afkomst en vluchtmotieven, kan de Raad slechts vaststellen dat zij er geenszins in slagen hun vrees te objectiveren, zoals blijkt uit wat volgt.

2.8.1. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het probleem van het bewijs van de nationaliteit van de asielzoeker stoot op moeilijkheden, zowel in rechte als in feite. Het feit dat de Raad overeenkomstig de artikelen 144 en 145 van de Grondwet geen rechtsmacht heeft om de nationaliteit van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit deze bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is, mag er niet toe leiden dat het onderzoek naar de gegrondheid van een asielaanvraag onmogelijk wordt gemaakt. In geval van twijfel komt het beide partijen toe de Raad zo precies en gedetailleerd mogelijk in te lichten over het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Afghanistan/Ghazni, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoekers. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoekers van feitelijke gegevens die behoren tot hun onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoekers daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.8.2. *In casu* dient te worden vastgesteld dat verzoekers voorhouden geboren en getogen te zijn in Afghanistan/Ghazni. Voorts stellen eerste en derde verzoekende partij dat zij werkten in de textielwinkel van hun vader. Zij spreken beiden Dari en Punjabi (gehoor CGVS dd. 24/09/2012, p. 1). Derhalve kan worden aangenomen dat zij over afdoende kennis beschikken over hun beweerde land en streek van afkomst en dat zij middels coherente verklaringen hun verblijf aldaar kunnen aantonen.

Ten aanzien van tweede, vierde en vijfde verzoekende partij wijst de Raad erop dat, niettegenstaande kan aangenomen worden dat het sociaal leven van een Sikh-vrouw in Afghanistan vrij beperkt is, ook een vrouw die in een bepaald land woont middels coherente verklaringen door eenvoudige vragen en antwoorden aannemelijk moet kunnen maken dat zij daadwerkelijk afkomstig is uit Afghanistan.

2.8.3. Verzoekers trachten de vaststellingen in de bestreden beslissingen die hebben geleid tot het besluit dat zij hun verblijf in Afghanistan niet aannemelijk hebben gemaakt, één voor één te weerleggen.

2.8.3.1. Met betrekking tot de onbestaande/gebrekkige talenkennis (Dari en Pashtu) van tweede, derde en vierde verzoekende partij, voeren verzoekers aan dat Punjabi de taal van hun familie is, hetgeen gelet op hun Sikh-origine niet opmerkelijk is, en dat binnenhuis steeds Punjabi werd gesproken. Onder verwijzing naar het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde Algemeen Ambtsbericht, stellen zij dat 15% van de Afghaanse bevolking een andere taal spreekt dan het Dari of het Pashtu. Tweede en vierde verzoekende partij leefden bovendien voornamelijk binnenshuis. Aangezien zij niet aan het dagelijkse leven in Afghanistan deelnamen, hoeft het volgens verzoekers dan ook niet te verbazen dat zij geen Dari of Pashtu machtig zijn of toch niet in die mate dat zij een gehoor in deze taal kunnen afleggen. Derde verzoekende partij begrijpt en spreekt weliswaar Dari maar hij kan het niet lezen of schrijven. Ook zijn moedertaal is Punjabi.

Verzoekers overtuigen niet in het minst. De door hen tentoongespreide gebrekkige talenkennis is naar het oordeel van de Raad een belangrijke indicatie dat verzoekers niet in Afghanistan hebben gewoond. Het valt immers moeilijk in te beelden dat iemand zijn hele leven in Afghanistan zou hebben gewoond zonder dat deze persoon het Dari, de gangbare taal in Ghazni, machtig is. Dit klemt des te meer gelet op de handelsactiviteiten van de familie. De argumentatie in het verzoekschrift doet geen afbreuk aan voorgaande overwegingen. Dat derde verzoekende partij weliswaar Dari begrijpt en spreekt doch geen cijfers in het Dari kan lezen, is zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissingen opmerkelijk voor iemand die in een winkel zou hebben gewerkt. Het argument dat de vrouwen voornamelijk binnenshuis leefden valt overigens niet te rijmen met de talenkennis van vierde verzoekende partij – Urdu, Hindi en Engels, talen die niet door de Afghaanse bevolking gesproken worden – en de door haar ontwikkelde facebook activiteiten. Bovendien wijst zij in het verzoekschrift zelf op haar kennis over onder meer de hazara's, het verschil tussen shia en sunni moslims, de bazar, de tempels, het hospitaal enz. Het valt niet in te zien hoe zij deze kennis zou hebben opgedaan indien zij daadwerkelijk geïsoleerd leefde en zelden het huis verliet.

2.8.3.2. Voorts wordt in de bestreden beslissingen correct opgemerkt dat tweede verzoekende partij het Afghaanse woord voor provincie, "wolyat", niet kent en dat haar geografische kennis alsook haar kennis van de politieke situatie in Afghanistan nagenoeg onbestaande is. Zo slaagt zij er niet in provincies te noemen die aan Ghazni grenzen, stelt zij van de stad Mazar-i Sharif te hebben gehoord maar kan ze er niets over vertellen, verklaart zij dat er Sikhs wonen in Jalalabad maar weet zij niet in welke provincie Jalalabad ligt, heeft zij geen idee of zij tijdens hun reis van Ghazni naar Pakistan via

Kabul moesten, kent zij behalve Pakistan geen enkel buurland van Afghanistan, slaagt zij er niet in één van de nochtans talrijke politieke partijen die Afghanistan rijk is, bij naam te noemen en zijn Bashar Dost – de Hazara-kandidaat die bij de recente presidentsverkiezingen van 2009 in Ghazni meer stemmen haalde dan Karzai – en diens belangrijkste tegenstrever Abdullah Abdullah haar eveneens onbekend.

In het verzoekschrift wordt gepoogd dit manifeste gebrek aan kennis te verklaren door erop te wijzen dat tweede verzoekende partij nooit naar school is geweest en binnenshuis leefde. Zij had geen interesse in het politieke leven in Afghanistan en binnen de familie werd er zelden over politiek gepraat. Op de schaarse momenten dat zij en haar familie televisie keken, werd naar amusementsprogramma's of films gekeken, aldus verzoekers. Dergelijke vergoelijkingen kunnen de gebrekkige kennis in hoofde van tweede verzoekende partij echter niet toedekken. De Raad herhaalt dat, niettegenstaande kan worden aangenomen dat het sociaal leven van een Sikh-vrouw in Afghanistan vrij beperkt is, ook zij op afdoende wijze een aantal vragen omtrent haar land van herkomst moet kunnen beantwoorden en aannemelijk moet kunnen maken dat zij daadwerkelijk afkomstig is uit Afghanistan, wat in casu geenszins het geval is. Minstens kan worden verwacht dat zij kan antwoorden op een aantal basiskennisvragen omtrent haar directe leefwereld, waar zij evenmin in slaagt. Zoals correct wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, kan zij immers, behalve een zekere A., geen enkel naam van een moslim noemen en zijn de namen van haar moslimburen haar evenzeer onbekend.

Ook eerste, derde en vierde verzoekende partij schieten tekort in hun antwoorden op vragen die betrekking hebben op het dagelijkse leven en hun onmiddellijke leefomgeving. Zo kent vierde verzoekende partij de namen van de burens niet, kent derde verzoekende partij slechts drie moslims bij naam, kent eerste verzoekende partij als handelaar slechts twee van zijn leveranciers bij naam, verklaart hij voorts dat zijn vader stoffen ging kopen in Kabul maar weet hij niet wie zijn contacten waren in Kabul, kan hij slechts één voorbeeld geven wanneer hem gevraagd wordt naar moslimwinkels op de markt en blijkt hij geen enkele van zijn klanten bij naam te kennen. Verzoekers betwisten deze vaststellingen niet doch trachten deze te verklaren, stellende dat zij als Sikh familie weinig contacten hadden met de mensen uit de buurt. Zij wijzen erop dat Sikhs in Afghanistan niet graag worden gezien en te maken krijgen met discriminatie. Teneinde problemen te vermijden, trachtten zij een onopvallend leven te leiden en hielden zij zich op de achtergrond, aldus verzoekers. Zij hielden op zelfstandige basis een winkel open aangezien er voor hen geen andere mogelijkheid tot werken was. Over goede contacten met de klanten en leveranciers kon volgens verzoekers echter niet gesproken worden. De leveranciers verkochten aan verzoekers aangezien zij ook hun inkomsten moesten vergaren en de klanten kwamen kopen uit noodzaak. Rekening houdend met deze omstandigheden menen verzoekers dat het niet opmerkelijk kan genoemd worden dat zij niet veel namen van buurtgenoten, moslims kunnen noemen. Hetzelfde geldt voor de verklaringen van eerste verzoekende partij met betrekking tot de reputatie van Osman Osmani.

Verzoekers kunnen bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dat zij weinig contacten zouden gehad hebben met hun burens belet immers niet dat zij wel minstens hun namen zouden kennen. Voorts acht de Raad het evident dat een handelaar goede contacten poogt te leggen met zijn klanten en leveranciers. Als handelaar hoeft men overigens geen nauwe band te hebben met zijn leveranciers om hun namen te kennen. Het voorgehouden beperkte contact met de mensen uit de buurt kan voorts niet verklaren dat eerste verzoekende partij slechts één voorbeeld geven wanneer hem gevraagd wordt naar namen van moslimwinkels op de markt. Ook deze kennis vereist immers geen persoonlijk contact met de handelaars in kwestie. Bovendien zou eerste verzoekende partij als handelaar actief hebben deelgenomen aan het maatschappelijk leven zodat van hem hoe dan ook een gedegen kennis kan worden verwacht over het politieke en sociale leven in Ghazni. De Raad benadrukt dat redelijkerwijs kan aangenomen worden dat in een land als Afghanistan, bepaalde prominente personen een aanzienlijke rol spelen binnen de gemeenschap en dat zij zeer bepalend zijn in het dagdagelijkse leven van iedere Afghaan, inzonderheid wanneer deze dan nog handelaar is, zodat van eerste verzoekende partij kan worden verwacht dat hij een ruimere kennis over deze prominenten zou hebben dan deze die hij tentoonspreidt. Zo kent verzoeker wel de naam Osman Osmani maar weet hij niets over de reputatie van deze gouverneur, wat onaanvaardbaar is voor een handelaar. Osman Osmani werd immers genoemd in zaken die betrekking hadden op corruptie en machtsmisbruik, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Eerste verzoekers gebrekkige verklaringen in dit verband alsook zijn onvermogen om zijn klanten en leveranciers bij naam te noemen dragen dan ook bij tot de ongeloofwaardigheid van zijn afkomst uit en verblijf in Afghanistan/Ghazni gedurende de jaren voor zijn komst naar België en van zijn bewering er een textielzaak te hebben uitgebaat.

Tot slot laat ook de vaststelling dat vijfde verzoekende partij het adres niet kent waar zij gedurende haar ganse leven zou hebben gewoond niet toe enig geloof te hechten aan haar afkomst uit en verblijf in Ghazni. De beweringen in het verzoekschrift dat in Afghanistan weinig gebruik wordt gemaakt van precieze adressen, dat het kennen van het adres in Afghanistan geenszins van belang is en dat vijfde verzoekende partij dit adres nooit nodig heeft gehad, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Zelfs van iemand die “het niet nodig heeft” kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat zij haar adres kan duiden.

2.8.3.3. Dat verzoekers bedrieglijke verklaringen afleggen omtrent hun herkomst uit en verblijf in Afghanistan, blijkt andermaal uit hoger aangehaald facebookprofiel van vierde verzoekende partij. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt dienaangaande terecht op als volgt: *“(…) Ten eerste blijkt uit haar profiel (onder de naam S.(…) K.(…)) dat zij dit in februari 2009, of bijna twee jaar voor haar beweerde vertrek uit Afghanistan, heeft opgemaakt (stuk 2). Als u de vraag gesteld wordt hoe u dergelijk iets verklaart, zegt u dat zij misschien met uw broer naar internetshops in Ghazni ging (CGVS, H(er)C(onvocatie), p.2). Gelet op de levensomstandigheden van jullie vrouwen die u en uw broer tijdens het eerste gehoor schetsten, komt zulks niet geloofwaardig over. Bovendien is het niet waarschijnlijk dat een Sikh vrouw in Ghazni, volgens u afgezonderd van de buitenwereld, gemakkelijke woordspelingen (nota bene in het Engels) zoals “If people from Poland are called Poles, why aren’t people from Holland called Holes” (31/05/2010) zou posten (stuk 3). Ook voor het feit dat zij op haar pagina stelt dat zij school liep in MGPS (Maheshwari Girls Public School) in Jaipur (India) (stuk 1), geeft u geen verklaring (CGVS, HC, p.3). Het is overigens merkwaardig dat iemand die in 2009 en 2010 in Afghanistan zou hebben gewoond, in die jaren aangeeft een fan te zijn van Delhi Nightlife, van de Indische gsm-netwerkbeheerder Tata Docomo, van de Indische modeontwerper Satya Paul en dergelijke meer (stuk 4). Voorts publiceerde uw schoonzus na de geboorte van haar zoon, toen jullie al in België waren, foto’s waarop zij te zien is in het bijzijn van enkele mensen en haar kind dat in België geboren werd (stuk 5). Als het Commissariaat-generaal u confronteert met de vaststelling dat de vrouw links van haar bijzonder goed lijkt op haar moeder (zie foto op de taskara), die volgens jullie verklaringen nog in Ghazni zou wonen, ontkent u louter. Op de vraag wie deze vrouw dan wel is, kan u echter geen antwoord geven (CGVS, HC, p.2). Dit is zeer merkwaardig. Bovendien blijkt enkele dagen na het gehoor van 05/12/2012 dat de Facebookprofielen uzelf (stuk 6), van uw schoonzus (stuk 1) en van uw broer (stuk 7) niet langer actief zijn. Dit kan enkel maar worden beschouwd als een bevestiging van het vermoeden dat jullie belangrijke informatie, zoals uw mogelijke herkomst uit India, achterhouden. De vaststelling dat het internetgebruik van uw schoonzus aantoont dat zij wellicht in India heeft gewoond, leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat haar kennis van de situatie in Ghazni is ingestudeerd.”*

In zoverre verzoekers laken dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen enkel de zaken aanhaalt die in het nadeel van vierde verzoekende partij zouden spelen en dat wordt genegeerd dat op haar Facebookpagina vermeld staat dat zij geboren is in Ghazni alsook dat zij aangeeft fan te zijn van Afghan Culture, benadrukt de Raad dat elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de bestreden beslissingen dienen te worden opgenomen. Het louter vermelden op dit profiel van Ghazni als geboorteplaats en van het feit fan te zijn van “Afghan Culture” weegt overigens niet op tegen bovenstaande vaststellingen en overwegingen en vermag evenmin deze te verklaren of in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekers zijn overigens opvallend stilzwijgend over het plotse verdwijnen van hun facebookprofiel na het tweede gehoor van eerste verzoekende partij op 5 december 2012. De Raad is in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat het desactiveren van deze facebookprofielen andermaal aantoont dat verzoekers belangrijke informatie over hun voorgeschiedenis, hun levenswandel en levensomstandigheden pogen achter te houden.

Zo nog wordt opgeworpen dat vierde verzoekster niet met de bevindingen omtrent haar facebookprofiel werd geconfronteerd zodat zij niet in de mogelijkheid werd gesteld om enige uitleg te verschaffen en dat enkel eerste verzoeker met deze informatie werd geconfronteerd doch hij uiteraard niet in de mogelijkheid is om dergelijke persoonlijke zaken van iemand anders te verklaren, wijst de Raad erop dat dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de asielzoeker niet vooraf moet confronteren met de elementen op grond waarvan hij voornemens is zijn beslissingen te nemen. Vierde verzoekster had overigens middels onderhavig verzoekschrift de mogelijkheid om een verklaring te bieden voor de in de bestreden beslissingen aangehaalde vaststellingen met betrekking tot haar facebookprofiel, mogelijkheid waarvan zij echter geen gebruik heeft gemaakt. Dienvolgens blijven hoger aangehaalde vaststellingen en overwegingen onverminderd staande en worden deze door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.8.3.4. De Raad besluit dat een redelijke kennis over de regio van herkomst om te kunnen antwoorden op de door de commissaris-generaal gestelde vragen mag verwacht worden. Dat dit blijkens de gehoorverslagen voor verzoekers niet het geval is, is dan ook onaanvaardbaar. De in hoofde van de verzoekende partijen vastgestelde onwetendheden zijn apert en volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van hun voorgehouden afkomst uit en verblijf in Afghanistan gedurende de jaren voor hun komst naar België.

In zoverre verzoekers menen dat afbreuk wordt gedaan aan de individuele beoordeling van hun asielaanvraag door het gebrek aan kennis in hoofde van hun familieleden erbij te betrekken en zij betogen dat dient te worden beoordeeld of voor ieder van hen individueel het niet weten van bepaalde antwoorden zwaarwichtig genoeg is teneinde de afkomst en het recente verblijf in Ghazni/Afghanistan in twijfel te trekken, wijst de Raad erop dat verzoekers een familie vormen en dat zij als dusdanig steeds samen hebben gewoond, geleefd en gewerkt. Aangezien zij allen beweren geboren en getogen te zijn in Ghazni en in hoofde van ieder van hen een gebrek aan kennis kan worden vastgesteld dat onaanvaardbaar is voor iemand die beweert uit Afghanistan afkomstig te zijn en hier heel zijn/haar leven te hebben gewoond, kon de commissaris-generaal op grond van hun gezamenlijke verklaringen besluiten dat aan hun verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dat Raad is in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat uit het aangetoonde fundamentele gebrek aan kennis in hoofde van verzoekers, niet anders dan kan worden besloten dat zij hun afkomst uit Ghazni niet aantonen. Aangezien verzoekers hun herkomst uit Ghazni niet aantonen kan evenmin geloof worden gehecht aan hun asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met hun voorgehouden verblijf in Afghanistan.

2.8.3.5. Bovenstaand besluit wordt andermaal bevestigd door de vaststelling dat verzoekers bijzonder geheimzinnig blijven doen over de aanwezigheid van hun familieleden in derde landen en zij evenmin klaarheid scheppen omtrent hun reisweg en de gebruikte reisdocumenten.

Inzake hun onwetendheid met betrekking tot hun familieleden in derde landen volharden verzoekers in hun verklaringen dat zij niet weten in welke landen zij zich gevestigd hebben, waarmee zij de vaststellingen en overwegingen van de beslissingen geenszins verklaren noch ontkrachten waar wordt gesteld als volgt: *“Voorts kan verwezen worden naar jullie merkwaardige houding als wordt gevraagd naar welke landen jullie familieleden zijn uitgeweken. U stelt bijvoorbeeld dat twee ooms aan moeders kant (S.(...) en D.(...)) S.(...) in een vreemd land verblijven maar u beweert niet te weten welk land dat is (CGVS, HC, p.3). Uw moeder verklaart dat haar broers Afghanistan verlieten maar dat ze niet weet waar zij wonen (CGVS, moeder, p.2). Uw vrouw stelde eveneens dat zij ooms en tantes in derde landen heeft en wil evenmin preciseren waar die mensen dan zouden wonen (CGVS, vrouw, p.8,9). Dat jullie hiervan niet op de hoogte zouden zijn, is niet geloofwaardig. Als u wordt geconfronteerd met het Facebookprofiel van D.(...) M.(...), woonachtig in het Verenigd Koninkrijk, wil u niet meer kwijt dan dat hij tot uw “qaum” behoort (CGVS, HC, p.4). Op de vraag wie de twee kinderen zijn op de foto die D.(...) M.(...) postte, geeft u geen antwoord (CGVS, HC, p.4), hoewel uit de commentaren van u en uw broer op deze foto blijkt dat jullie deze kinderen zeer goed kennen (stuk 8). Wanneer voorts aan u het Facebookprofiel van R.(...) S.(...) M.(...) wordt voorgelegd (stuk 9), zegt u dat het misschien een oom van uw vrouw is (CGVS, HC, p.4). Dat u hieromtrent niet zeker zou zijn, is niet ernstig, te meer blijkt dat u bevriend bent met deze man die eveneens in het Verenigd Koninkrijk woont. De vaststelling dat u over de aanwezigheid van uw familieleden in derde landen bijzonder geheimzinnig blijft doen, ondergraaft uw geloofwaardigheid.”*

Zo verzoekers nog betogen dat de verblijfplaats van hun familieleden geen invloed heeft op hun relaas, benadrukt de Raad dat, hoewel deze verblijfplaats inderdaad geen invloed heeft op de beoordeling van de door verzoekers ingeroepen vluchtmotieven, het feit dat verzoekers hieromtrent geen klaarheid scheppen evenwel nogmaals aantoonde dat hun verklaringen niet oprecht zijn en dat zij informatie voor de asielinstanties trachten achter te houden.

Met betrekking tot hun reisweg voeren verzoekers aan dat zij hieromtrent slechts beperkte informatie kunnen geven. De vaststellingen van de bestreden beslissingen *“(...) U zegt dat jullie eerst naar Lahore (Pakistan) gereisd zijn. U zegt niet te weten waar het vliegtuig dat u in Lahore nam, u naartoe bracht (CGVS, p.3) of met welke vliegtuigmaatschappij jullie deze trip maakten (CGVS, p.3). Ook over het vervolg van uw reisweg zegt u helemaal niets te weten (CGVS, p.3). U stelt niet te weten waar een tweede vliegtuig u naartoe bracht (CGVS, p.3). U voegt er aan toe dat u ook niet zeker weet met welke paspoorten of onder welke naam of nationaliteit jullie deze reis maakten (CGVS, p.3). (...) Ook tijdens*

de gehoren met uw familieleden is gebleken dat geen van hen omtrent jullie reisweg en de gebruikte reisdocumenten enige klaarheid wil scheppen.” worden in voorliggend op zich niet betwist doch verzoekers trachten deze te vergoelijken, stellende dat zij met behulp van een smokkelaar hun land van herkomst zijn ontvlucht, dat zij zich hebben laten leiden door de smokkelaar, zij zelfs geen enkele inbreng hebben gehad wat betreft de aangewende documenten en de gevolgde reisweg en dat smokkelaars bovendien de slachtoffers van de mensensmokkel waarschuwen om geen details vrij te geven omtrent hun reisweg zodat vluchtroutes niet kunnen gereconstrueerd worden. Opnieuw kunnen verzoekers niet in het minst overtuigen. De Raad benadrukt dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij/zij haar reisweg en de door hem/haar gebruikte documenten waarmee hij/zij reisde voldoende kan toelichten en dat zijn/haar verklaringen hieromtrent minstens klaar en ondubbelzinnig zijn. Dat verzoekers hieromtrent geen gegevens kunnen/willen verstrekken, wijst naar het oordeel van de Raad op een manifest gebrek aan medewerking en haalt hun algehele geloofwaardigheid verder onderuit.

Bovendien moeten verzoekers minstens in het bezit geweest zijn van een vliegtuigticket, instapkaart of bagageticket waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa zijn aangekomen. Zij kunnen echter geen reisbescheiden voorleggen en maken aldus op vrijwillige wijze iedere controle van hun reisweg onmogelijk.

Zo verzoekers nog menen dat hun reisroute niet de kern van hun asielrelaas betreft, kunnen zij evenmin worden gevolgd. Het is immers noodzakelijk vast te kunnen stellen vanuit welke land verzoekers, die beweren uit Afghanistan afkomstig te zijn, naar België zijn gereisd. De Raad wijst in dit verband nog op artikel 4, tweede lid van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004, waaruit blijkt dat de asielinstanties van de asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten mogen verwachten over de afgelegde reisroute.

2.9. Na lezing van de gehoorverslagen komt de Raad tot de conclusie dat alle bevindingen van de bestreden beslissingen met betrekking tot verzoekers hun gebrek aan kennis over Afghanistan er steun in vinden. Op basis van het geheel van bovenstaande elementen besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij geboren en getogen zijn in Afghanistan/Gazni.

Gelet op het voorgaande, geven verzoekers de Belgische asielinstanties het raden naar de plaats(en) waar zij voor hun komst naar België hebben verbleven. Verzoekers geven hiermee naar het oordeel van de Raad uiting van een manifeste onwil om te voldoen aan de medewerkingsplicht die op hen rust. De Raad verwijst in dit verband nog naar de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004. Overeenkomstig artikel 4 van hoofdstuk II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming) *“mogen (de lidstaten) van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient”,* waarbij onder *“elementen”* wordt verstaan *“de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie in het bezit van de verzoeker over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf (eigen onderlijning), eerdere asielverzoeken, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de redenen waarom een verzoek om internationale bescherming (wordt) ingediend. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend wanneer is voldaan aan de volgende voorwaarden: a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven, b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt zijn overgelegd, of er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen, c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met beschikbare informatie die relevant is voor zijn verzoeker, d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, tenzij hij goede redenen kan geven waarom hij dit heeft nagelaten en e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. (...).”*

De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoekers te beoordelen, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoekers zelf. Verzoekers verhinderen zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot hun profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden.

Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij/zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij/zij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij/zij door zijn/haar eigen toedoen elk onderzoek en een correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan

internationale bescherming onmogelijk. De Raad wijst erop dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij/zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn/haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals hoger vastgesteld, vertelden verzoekers niet de waarheid over hun werkelijke verblijfplaats(en) voor hun vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hen rust. Verzoekers dragen zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van onjuiste verklaringen tijdens het gehoor. Door hun gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekers in Afghanistan of elders voor hun aankomst in België leefden, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij hun werkelijke streek van herkomst verlieten. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekers de bron van hun vrees situeren. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maken verzoekers bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koesteren, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zouden lopen.

De verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie van Sikhs in Afghanistan is niet dienstig aangezien verzoekers geen duidelijkheid verschaffen over hun afkomst uit en verblijf in Afghanistan en hun eventuele nood aan bescherming. Doordat verzoekers geen reëel zicht bieden op hun verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhinderen zij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over hun werkelijke nood aan internationale bescherming. De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij/zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, kan niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn/haar persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met een ongeloofwaardig relaas, en verklaringen die het onmogelijk maken geloof te hechten aan de bewering dat zij tot recent in Afghanistan verbleven, maken verzoekers zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

2.10. De door verzoekers voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de appreciatie van hun asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen.

Aan de attesten van de Afghaanse ambassade te Brussel waaruit moet blijken dat eerste en tweede verzoekende partij alsook derde en vierde verzoekende partij in Ghazni gehuwd zijn in 2008, kan geen objectieve bewijswaarde worden verleend, temeer verzoekers deze stukken slechts in kopie voorleggen en hierop duidelijk tekenen te zien zijn van manipulatie. Tevens blijkt uit de voorgelegde attesten dat beide koppels op dezelfde datum – 27 september 2008 – zouden zijn gehuwd terwijl eerste verzoekende partij bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 januari 2011 zijn huwelijk “twee jaar eerder”, dit wil zeggen in 2009, situeerde.

Met betrekking tot de foto's waarop eerste verzoekende partij wordt afgebeeld op enkele bekende plaatsen in Ghazni en Kabul, dient te worden opgemerkt dat deze “bekende plaatsen” enkel hun reputatie ontlene door de door verzoekers zelf bijgevoegde commentaar betreffende de locatie waar de foto's zouden zijn genomen. Bovendien kunnen deze foto's hoogstens aantonen dat eerste verzoekende partij een bezoek bracht aan Kabul en Ghazni en vormen zij in tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift geen enkel bewijs van het verblijf van hemzelf en zijn familie in Ghazni/Afghanistan. Zoals reeds wordt aangehaald in de bestreden beslissingen, vormen de foto's van de overleden man geen enkel bewijs van de identiteit van deze persoon, noch van de manier waarop deze persoon kwam te overlijden.

De Raad stelt vast dat verzoekers voor het overige de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten niet

betwisten, laat staan ontkrachten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van hun voorgehouden afkomst uit en verblijf in Ghazni.

2.11. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kunnen worden erkend en dat zij niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.12. Waar verzoekers in fine vragen om minstens de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS